

NOVA ГАЗЕТА

№ 5 (263) Січня 30, 2014, Нью-Йорк

№ 5 (264), January 30, 2014, New York

АМЕРИКА СЬГОДНІ

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТА
ОБАМИ ДО НАЦІЇ

СТОР. 10

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

БЕРКУТ - ПТАХ СИЛЬНИЙ,
АЛЕ ШЛЯХЕТНИЙ

СТОР. 9

У ГРОМАДІ

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКА ДОПОМАГАЄ
МАЙДАНУ ЧИМ МОЖЕ

СТОР. 15

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

ПРОМІНЬ СОНЦЯ
В ХОЛОДНОМУ КЕЛИХУ

СТОР. 20-21

ЗА ЧЕСТЬ, ЗА ПРАВДУ, ЗА НАРОД!

СТОР. 6-7

ВОНИ ЗАГИНУЛИ, ЩОБ МИ ЖИЛИ

СТОР. 18

ЩОБ ЗНОВУ НЕ СТАТИ БЕЗДЕРЖАВНИМ НАРОДОМ, ДОПОМОЖІМО МАЙДАНУ!

Євромайдан, який бореться зі злочинним режимом Януковича, й надалі потребує нашої допомоги. В ці холодні зимові дні вартовим Євромайдану потрібні теплі речі, ковдри, ліки, гаряча їжа – на все це необхідні кошти

Пожертви можна надсилати на адресу ЗУАДК:
UUARC, 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
з приміткою: «Гуманітарка ЄМ» або 'on-line donation' на www.uuarc.org
або на рахунок ЗУАДК в українських кредитівках
Філадельфії, Нью-Йорку, Йонкерсу та Чикаго

Всі пожертви звільнені від податків
Телефон для довідок: (215) 728-1630
Електронна адреса: uuarc@verizon.net

СЛЬОЗАМИ НЕ ДОПОМОЖЕМО – ТРЕБА ДІЯТИ!

Ми, троє небайдужих дівчат, не належимо до жодної організації. Як і багато інших, слідували за новинами і плакали. Але згодом зрозуміли, що сльозами не допоможемо. Зібрались і склали план дій.

Створили групу на фейсбуці:
<https://www.facebook.com/helpmaidan2014>.

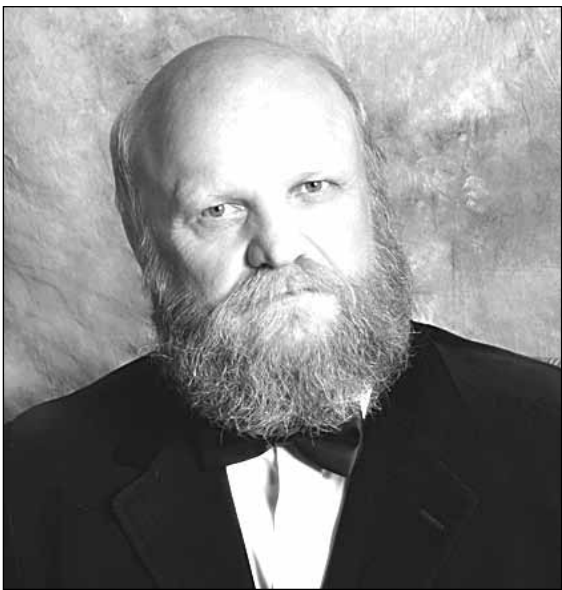
Нашвидкоруч змонтували сайт для пожертв:
<http://www.свобода.com/>.

Провели активну кампанію серед друзів та знайомих. Майданівцям потрібні шоломи, теплі рукавиці, щитки на руки, шкарпетки, тепла білизна – наколінники, куртки, светри...

Всі, хто може допомогти, пишуть:
helpmaidan2014@gmail.com
або телефонуйте: (917) 214 – 3182

**РАЗОМ МИ ПЕРЕМОЖЕМО!
СЛАВА УКРАЇНІ!**

Христина Бандрівська,
Оксана Бандрівська,
Ірина Макарова

65 років від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Минуло два місяці з того дня, коли доведений до відчаю, обурений зухвалим гендлем режиму Януковича довкола питання про асоціацію з Євросоюзом український народ вийшов на Євромайдан. Ніхто не очікував, що люди стоять так довго, не зважаючи ані на атаки садистів-беркутівців, ані на кулі, ані на вогняний вал, ані на холод, ані на погрози Банкової. Це ж до чого треба довести свій народ, щоб навіть старі бабці й безногі інваліди вдягали на голови каструлі, щоб «менты» не розбили голову каменюкою, і йшли по морозу стояти на Майдані!

Українці довели всьому світові, що живий ще в них дух козацький і жодні путини з януковичами не владні підкорити такий народ. Здається, колишній загвар і підполковник КГБ починають це розуміти.

З Києва повідомляють, що перелякани владоможці масово відправляють чартерними літаками свої родини за кордон, в задалегідь куплені палаци за вкрадені народні гроші. Так само масово переказують вони в ці дні вкрадені гроші в офшори. Відчувають кінець свого владарювання в Україні. Хоч деякі з них прийняли тактику, до якої вдавалися все своє продажне життя. Запекла «регіоналка» Інна Богословська стала раптом ледь не головним опонентом режиму. Радниця Януковича Марина Ставнійчук, яка за президентства Ющенка була запятим ворогом «зека», а потім, позичивши очі в Сірка, а совість у сатани, перебігла на його бік, раптом різко осудила «диктаторські» закони, які було ухвалено в розпал протестів. Ганя Герман, яка стала в Україні символом зрадливості й пристосуванства, не голосувала за януковичський варіант закону про амністію взятих у заручники й викрадених «Беркутом» майданівців. І це тільки перші «ластівки». З наближенням остаточної перемоги народу число таких «каляників» різко зростатиме. Знайдуться й такі, які стверджуватимуть, що працювали на Януковича, бо прагнули зсередини розвалювати режим. Ми таке вже проходили, коли завалювалися комуністичний режим. Тоді також було багато «підпільників», які з комсомольських і партійних діячів хутко перекваліфікувалися на банкірів незалежної України. Доходило до абсурду – комуністичного боржника й псевдоісторика Петра Тронька, який все своє нікчемне життя служив на високих компартійних посадах, у незалежній Україні оголосили... героєм України. Такого самого звання було удостоєно й відданого комуніст-ленінця В.Литвина, який до того ж був причетний до вбивства журналіста Гонгадзе. І ми все це бачили, але робили вигляд, що нічого страшного не відбувається. І як наслідок, дістали владу, яку сьогодні ціною людських життів намагається повалити Майдан.

Щоб цього більше ніколи не повторилося, всім нам треба мати добру пам'ять. Аби не допустити більше до владного корита германів і литвинів. Бо вони сьогодні підозріло метушаться. Люди стоять на морозі, а вони, відчуваючи, що дні Януковича вже полічені, намагаються підлаштуватися під Майдан, видати себе ледь не за його помічників. Ось у чому величезна небезпека! Бо такі людиці вміють орудувати ліктями й напускати туману. Коли все закінчиться, скромні герої Майдану розійдуться по домішках, а ці знову пнутимуться у владу. Вони без неї вже не уявляють свого життя. Адже вона, влада, давала їм все – гроші, палаци, дорогі авто, закордонні шопінги, відпочинки на Канарах...

Захочуть дружити з Майданом і численні олігархи. Ці притомом запропонують (Порошенко вже нині це робить) відремонтувати пошкоджені революцією вулиці і площі, профінансувати добродійні проекти, допомогти майданівцям, які стали під час сутичок з «Беркутом» інвалідами. Треба боятися таких пропозицій, не можна куплятися на них. Бо за цим почнеться те, що почалося після Помаранчевої революції. Нове загинання і новий глухий кут. Олігархи повинні повернути народу награбоване, злочинці сидіти в тюрмі, а ветерани Партії регіонів і комуністи писати для самих себе мемуари про свої нікчемні життя. І не в монархських палацах чи лондонських пент-гаусах, а в звичайних квартирах, в яких вони жили до пограбування України...

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

«ГОЛУБ МИРУ», ЯКИЙ ВИЗНАЄ ТІЛЬКИ СИЛУ

Чим нинішній режим в Україні відрізняється від більшовицького? Комуністи чинили злочини, керуючись ідеологією. Режим Януковича робить те саме, керуючись кримінальною логікою.

Владу в країні узурповано в майже неприхований спосіб. Усі шляхи правового й демократичного вирішення суспільно-політичного конфлікту заблоковано. Режим поводить як терорист, що схопив заручника і приставив йому ніж до горла.

Головна мета – не віддати владу. 2004 року Янукович сказав сакраментальну фразу: «Нас из власти не выдавишь». Під цю мету, починаючи з 2010 року, вибудовувалась ціла конструкція авторитарного режиму – позірно демократичного для Заходу й фактично диктаторського для власного народу.

Політтехнологи допомогли Януковичу виглядати як «голуб миру» й навчили вчасно посилати до Заходу правильні сигнали. Як бачимо, це давало дивовижно успішний ефект. Натомість українська опозиція з її імперативом парламентаризму і демократії була іграшкою в руках бандитів, які, черговий раз її обдурили, гордо коментували: «Мы развели их как котят».

Якщо ця тактика імітації та обману приносила такий однозначний успіх, хто буде від неї відмовлятися? Навіть у ці дні гострого протистояння з народом почерк владного режиму в Україні один і той самий. Написаний на Банковій закон про амінінстію учасників протестів ставить на меті не врегулювання гострої політичної кризи, а втихомирення повсталого народу з надією все знову узурпувати і з новими силами продовжувати розграбовувати Україну.

«Запрошую представників усіх політичних сил, святих отців, представників громадськості до загальнонаціонального діалогу. Я особисто готовий до участі в такому круглому столі» – це заява Януковича з розрахунку на сприйняття

Заходу. Спрацювало, адже Захід вірить словам.

Ось чому прем'єр-міністр України Азаров перед своєю відставкою гордо звітував телеканалу «Росія 24», що останні події в Україні не можуть стати приводом для введення США санкцій щодо українських чиновників: «Я серйозно взагалі не розглядаю це питання, оскільки наші відносини, у тому числі і з Сполученими Штатами, є стратегічними та довгостроковими, і цей епізод, пов'язаний з такою ситуацією в Києві, на мій погляд, не є навіть підставою для розмов про це».

Насправді ж усі «круглі столи», що відбувалися упродовж цих двох місяців, – це гротескні імітації, які лише переконували народ, що ця влада розуміє лише мову сили. І тому частина людей змушена була вдатися до силового опору, ніби ілюструючи своїми діями преамбулу до Загальної декларації прав людини.

Сьогодні, коли на київських барикадах загинули люди, ми звертаємося до наших партнерів на Заході: чи пам'ятаєте ви цю преамбулу? Чи згодні ви, що «необхідно, щоб права людини охоронялися силою закону з метою забезпечення того, щоб людина не була змушена вдаватися як до останнього засобу до повстання проти тиранії та гноблення»?

Невже й тепер ми чутиємо слова про «демократично обраного президента» – так наче Європа не знала прецеденту «демократично обраного» рейхсфюрера Німеччини?

Досі я говорив лише про український режим, хоч аналізувати його дії без урахування впливу Кремля – це все одно, що аналізувати траєкторію Місяця без урахування гравітації Землі.

Нинішня Україна буквально наводнена агентами ФСБ Росії, які ретельно виконують цілком конкретний план Путіна:

– дестабілізувати ситуацію в Україні настільки, щоб в умовах неорганізованих «сліпих» бунтів можна було взагалі покінчити з демократією і «помаранчевою» загрозою для Росії;

– в разі ускладнення цього плану – «простягнути руку допомоги братньому українському народові», ввівши свої війська, або ж принаймні розчленувати країну;

– дискредитувати режим Януковича в очах Заходу настільки, щоб той прийняв контроль Росії над Україною як рятівний вихід;

– у слушний момент змістити Януковича й замінити його «кризовим менеджером» Віктором Медведчуком, який незмінно виявляє Кремлю свою лояльність.

Зазирнувши в очі Путіну, можна насправді побачити там лише одне: морок. Його логіка – це відчуття «постверсальського» приниження й потреба реваншу задля відродження «величчя і слави Росії» та нового переделу світу.

Роль «геополітичного казусу», яким 1939 року була нібито «фашистська» Польща, сьогодні відіграє буцімто «націоналістична» Україна – в очах Путіна «навіть не держава, а територія». Вона має зникнути як незалежне утворення або принаймні бути розчленована.

Паралелі з нацистськими феноменами очевидні – їх не в стані побачити лише сліпа «політкоректність». Проте для світу це вкрай небезпечно: західні політики фатально відстають в осягненні природи української кризи. Через кілька днів може бути пізно.

Йдеться уже не про потребу «плана Маршалла для України» – з цим Європа давно спізналася. Йдеться про широкую світову коаліцію задля того, щоб спинити переможну ходу новітніх реваншистів, які насолоджуються своїм вмінням «развести как котят» усю світову дипломатію.

Згадаймо урок Другої світової: ті, що зрікаються захисту цінностей задля власної безпеки, неминуче розплатяться цією безпекою, щоб відновити засадничі цінності людської цивілізації.

Мирослав Маринович,
віце-ректор Українського
католицького університету

Трибуна

Бандити-молодики з байкерського клубу «Ночные волки», яких так полюбляє Путін, збираються боронити від «бандерівців» Севастополь

ФАШИЗМ НА ВУЛИЦЯХ НАШИХ МІСТ

Звернення Юрія Луценка до мешканців східних областей України

Не маючи аргументів щодо злочинного «покращення» народного життя, Партія регіонів любить лякати своїх виборців «фашистами», що мовляв піднімають голову в Україні. Запліснявілі радянські міфи про ОУН-УПА плутаються в головах східняків з брехнею про УНА – УНСО та страшилками про «Свободу». «Фашизм не пройде!» – скандують провладні мітинги. Брехня! Фашизм уже прийшов! Він – на вулицях Харкова, Дніпропетровська, Запоріжжя, Севастополя. Останні події на Сході України довели, що нам усім, незалежно від

місця народження, мови і релігії, влада оголосила кримінальну війну.

Коли людей тримають в покорі злиднями і «беспределом» – це фашизм.

Коли міліція в уніформі діє разом з озброєними

бандюками-«тітушками» – це фашизм.

Коли кримінальники – відсмотрячі до бригадирів – зливаються з держапаратом – це фашизм.

Коли на людей полюють і б'ють лише за погляди, переконання й протести – це фашизм.

Регіонали хочуть красти далі. Вони готові на все, аби захистити свою кримінальну владу.

А ви, обкрадені й ошукані мешканці Сходу України, на що готові ви?

Юрій Луценко,
колишній міністр
і в'язень сумління

Народна Рада визнала підрозділи міліції спеціального призначення «Беркут» злочинними угрупованнями

«БЕРКУТ» – ЗЛОЧИННА ОРГАНІЗАЦІЯ

Рішення Народної Ради України

Зважаючи на численні порушення Конституції України, законодавства України та внутрішніх інструкцій, систематичне перевищення повноважень, неадекватне застосування сили, зокрема жорстокі тортури та побиття учасників мирних протестів, журналістів та медиків, вбивств громадян України бійцями спецпідрозділу МВС «Беркут», виконуючи волю українського народу, який є єдиним джерелом влади в Україні, здійснюючи перший важливий крок для докорінного перетворення репресивної

системи Міністерства внутрішніх справ на справжній демократичний європейський орган захисту прав і свобод людей, Народна Рада України постановляє:

1. Визнати спеціальний підрозділ МВС «Беркут» злочинною організацією, члени якої постійно порушували українське законодавство і були причетні

до цинічних злочинів проти власного народу;

2. Ліквідувати спеціальний підрозділ МВС «Беркут» як такий, що знаходиться поза законодавством України;

3. Закликати бійців і командирів «Беркуту», які не були помічені у злочинах проти прав і свобод громадян, скласти зброю і перейти на бік українського народу. Оголосити їм амністію і гарантувати особисту безпеку.

Президія Народної Ради України:
Віталій Кличко,
Олег Тягнибок,
Арсеній Яценюк

НЕ ЗУПИНЯЙТЕСЯ! ІНАКШЕ СТАНЕТЕ ЗАРУЧНИКАМИ ТИРАНІЇ

Звернення Юлії Тимошенко

Мені шкода, що до сьогодні в мене не було зв'язку із зовнішнім світом і я не могла висловити своє ставлення до останніх пропозицій влади щодо врегулювання кризи.

Я звертаюсь до лідерів опозиції з проханням категорично не приймати ті принизливі умови, які запропоновані владою. Народ України вийшов на Майдани не за посади для лідерів опозиції і навіть не за скасування диктаторських законів. Люди прагнуть докорінно змінити своє життя, встановити в Україні справедливість та шлях до європейських цінностей. Іншої можливості, аніж

нині, в них вже не буде. Політики ще не зрозуміли, що люди готові досягти своєї мети ціною власного життя, здоров'я та принесення в жертву своєї фізичної свободи. Я розумію їхні прагнення та цілком підтримую. Виходом з кризи може бути лише повне виконання всіма політиками вимог народу.

Рідні мої українці! Ви – найкращі та найцінніші в світі. Нічого не бійтеся, запорука вашої перемоги – лише примноження ваших сил на всіх Майданах України. Я прошу вас: ідіть вперед, не зупиняйтеся та не зменшуйте силу свого удару по владі. Якщо ви зупинитесь хоч на хвилину, країна за лічені мить опиниться в заручниках у тиранії на багато років. Сьогодні лише ви можете захистити всі покоління українців. Я завжди з вами і завжди за вас.

Юлія Тимошенко
Качанівська колонія,
м. Харків
27 січня 2014 року

По всій Україні повсталий народ штурмує обласні держадміністрації, де засіли ставленики режиму Януковича

ВИХІД З КРИЗИ – НЕГАЙНА ВІДСТАВКА ЯНУКОВИЧА

Резолюція Всеукраїнської конференції Євромайданів

Українська влада розв'язала війну проти власного народу. Вони нацькували на нас не тільки силові підрозділи, але й банди озброєних злочинців та терористичні угруповання. Людей розстрілюють, викрадають, катують. Українці вимушені силою захищати власне життя і свободу. До влади дірвалася партія вбивць і злодіїв, яка займається відвертим тероризмом – під виглядом охорони правопорядку захоплює заручників, а потім цинічно пропонує звільнити їх у обмін на згортання протестів.

16 січня 2014 року під час голосування за антиконституційні закони влада розтоптала парламентську демократію і почала державний переворот. А це означає, що вона втратила будь-яку легітимність. Чіпляючись за залишки впливу, влада хоче розколоти нашу державу. Вони роздмухують вогонь сепаратизму та національної нетерпимості на півдні, сході країни та в Криму. Ми заявляємо, що за усі ці та пов'язані з ними злочини, за пожежі, знищення майна, убивства і пролиту кров,

за все, що відбулося і, на жаль, може ще відбутися в Україні, персональну відповідальність несе Віктор Янукович.

Єдиний спосіб зупинити війну влади проти народу – негайна відставка Президента, Верховної Ради, уряду України та дострокові вибори за прозорою демократичною процедурою.

Це – європейська практика подолання криз. Євромайдани постали по всій Україні як оплоти громадського опору та осередки формування вільної та справжньому незалежної держави. Рушійною силою всеукраїнського протесту виступили прості громадяни, яким ще недавно закликали до політики. Саме тому Майдани протестують усюди – як на заході, так і на півдні, сході, півночі та в центрі країни.

Це – запорука єдності України і гарантія її територіальної цілісності. Ми не дамо розколоти та сплюндрувати нашу державу. Громадянське суспільство структурується у протестах. Ми наполягаємо на тому, що всі переговори та спроби залагодження кон-

флікту мають відбуватися виключно за участі повноважних представників громадянських середовищ київського та всіх українських Євромайданів. Так само, як і нова система влади не може будуватися в обхід громадянського суспільства. Усі спроби домовлятися та планувати за нашою спиною ми вважаємо нелегітимними.

Ми ухвалили окремі звернення до депутатів Верховної Ради України, військовослужбовців, силовиків та працівників прокуратури, олігархів та представників великого бізнесу, міжнародної громадськості, організацій та інституцій. Для легітимної передачі влади і гарантії демократичних виборів Форум Євромайданів ініціює створення Уряду народної довіри і висуває власних кандидатів до його складу. 1 лютого 2014 року ми скликаємо у Києві позачерговий Всеукраїнський Форум Євромайданів, присвячений висуненню кандидатів, обговоренню принципів формування і плану дій цього уряду.

Ухвалено 25 січня 2014 року у Києві делегатами 22 Євромайданів України.

УКРАЇНА І СВІТ

Світ пильно стежить за подіями в Україні. Провідні інформаційні агенції, телеканали й друковані ЗМІ в жодному випуску чи добірці новин не оминають теми повстання українського народу проти правлячої кліки Януковича. Тема української революції присутня й у численних заявах західних політиків.

Так, депутат Європейського парламенту, лідер фракції «Альянс лібералів і демократів за Європу», колишній прем'єр-міністр Бельгії Гі Вергофстадт закликав ЄС розглянути санкції стосовно режиму Януковича.

«Президент України Віктор Янукович досі не розуміє, що тим часом, як ЄС запропонував співпрацю в межах зони вільної торгівлі та асоціацію, він ще може в кінцевому підсумку закінчити протилежним – заморожуванням його активів і санкцій проти його режиму», – заявив Вергофстадт.

«Європейський Союз має розширити пропозицію посередництва, але водночас дати режиму Віктора Януковича чітко зрозуміти, що він готовий пройти весь шлях і запровадити санкції. Якщо різкі слова від ЄС не буде почуто, вони матимуть небагато впливу чи взагалі не матимуть, тоді треба застосувати цільові санкції ЄС, щоб змусити Януковича припинити жорстокість до мирних демонстрантів», – заявив Вергофстадт. Він також наголосив: «Президент Янукович втратив усю довіру, тепер його легітимність під загрозою».

Депутат Європейського парламенту Павел Залевський, у свою чергу, заявив в ефірі Польського радіо, що українська влада реалізовує сценарій, написаний у Москві.

«ЄС повинен передусім звернутися до тих, хто є спонсором Віктора Януковича і несе відповідальність за події в Києві», – вважає Залевський. Він також гостро розкритикував президента Росії. «Владимир Путін профінансував кровопролиття в Україні. Той сценарій, який реалізовується в Києві, написано в Москві, йдеться про радикалізацію соціальних настроїв. Це відбулося через диктаторські закони, які було ухвалено Верховною Радою й підписано Януковичем. Вони спровокували радикальні протести», – заявив Залевський.

«Україна потребує нового плану Маршалла», – вважає

глава делегації Європейського парламенту зі співпраці з Україною Павел Коваль.

На його думку, основною українською проблемою є структура економіки, відсутність середнього класу і широкий вплив олігархів. «Економічні ресурси закінчуються, без модернізації кожен втрачатиме. Українські політики самі мають вирішити, як вони хочуть вийти з цього глухого кута. Від Заходу вони повинні почути три речі: основою змін є реформи, а не кадрові зміни; угоду про асоціацію з ЄС може бути не підписано найближчими місяцями, принай-

«Кубком отрути» назвала впливова німецька газета *Suddeutsche Zeitung* пропозицію Януковича лідерам опозиції А.Яценюку та В.Кличку очолити уряд та стати віце-прем'єром з гуманітарних питань

КУБОК З ОТРУТОЮ ВІД ЯНУКОВИЧА

мні до виборів; є новий план для України, який буде створено за умови бажання змін», – вважає депутат. На його думку, започаткувати цю ініціативу має Польща, а першим кроком до цього має бути міжнародна конференція за участю ЄС і США.

«Звучить дивно, коли на Майдані гинуть люди, а ЄС обмежує свої дії загальними закликами до української влади не вдаватися до насильства і неодноразовими заявами про те, що угода про асоціацію й досі на столі. Москва повинна отримати повідомлення, що вона ризикує подальшим співробітництвом з ЄС на попередніх умовах», – вважає Коваль.

«Україна потребує нового плану Маршалла. Відповідно до суспільства і основних політичних сил його суть має бути в тому, щоб змінити допомогу на демократизацію. Магнати повинні прийняти «нульовий варіант» в обмін на згоду цілковитої зміни правил гри та ліквідації олігархічних структур держави», – переконаний Коваль і додає, що саме новий план Маршалла може бути конкретною пропозицією та історичною можливістю для розвитку України.

На його думку, такий план має два основні стовпи: економічний і соціальний. На економічному рівні план має полягати у відновленні газотранспортної системи та модернізації підприємств. На соціальному рівні план Маршалла має містити два ключові питання: скасування віз і започаткування нової освітньої організації – Університету Східного партнерства.

«На організаційному рівні реалізація такого плану має спиратися на доповнення до угоди про асоціацію. Тільки якщо план буде зреалізовано, угода матиме сенс за допомогою коштів МВФ і додаткового внеску Сполучених Штатів та інших країн, які хочуть змінити Україну на основі принципу «модернізація задля демократії», – наголошує Коваль.

Впливова німецька газета *Die Welt* пише, що своїм рішенням запропонувати опозиції посади

в уряді Янукович показує свою слабкість і безпорадність, а такі дії спрямовано на розкол опозиції. Тому сьогодні майбутнє країни вирішується на вулиці.

«У битві за майбутнє України автократ Віктор Янукович зробив дивовижний крок: він запропонував опозиції, яка впродовж двох місяців протестує, сформуванню уряду під його керівництвом», – пише видання.

Такі дії, на думку *Die Welt*, передусім свідчать про слабкість і безпорадність Януковича. «Ще більш дивним є однак те, що так багато населення так довго і так важко протестує. Крім того, людей не налякали перші смерті кілька днів тому», – пише видання.

У всій цій ситуації, вважає видання, одне можна сказати з упевненістю: надія і гнів є найбільш потужними рушійними силами для людей.

Президент запропонував Арсенію Яценюку очолити уряд, а Віталію Кличку стати віце-прем'єром з гуманітарних питань, але вони відмовилися і тим самим врятували довіру до себе, пише німецька оглядачка Катрін Кальвайт у своїй статті для німецької газети *Suddeutsche Zeitung*.

Як пише видання, Янукович вручив опозиції «кубок з отрутою», запропонувавши співпрацю своїм противникам. «На перший погляд, це видається привабливим, але з іншого боку – абсурдним», – вважає Катрін Кальвайт. На її думку, Янукович зробив таку пропозицію, щоб «врятувати свою шию і посаду».

«Після того, як народне повстання проти режиму вже охопило півкраїни, той, хто подивиться на карту, в яких містах і регіонах населення атакувало урядові споруди, побачить: розвал країни – це питання часу», – вважає вона.

На думку Кальвайт, випробуванням для Кличка та Яценюка буде припинити насильство без шкоди для цілісності країни й не залишитися для Майдану зрадниками. «Обидва присягнули на Майдані, що вони представлятимуть народ і залишатимуться з народом», – наголошує вона.

Як пише Кальвайт, своїм рішенням відмовитися від посад обидва лідери опозиції розчарували тих, хто сподівався на затування української революції. «Проте вони врятували свій авторитет і своє політичне майбутнє. Якби вони прийняли пропозицію Януковича, опозиція була б розколота. І насильство ще більше загострилося б», – вважає вона.

Замість того, щоб служити громадянам у запобіганні злочинів, українська міліція використовує силу для досягнення своїх власних матеріальних інтересів, – пише Еріка Марат у своїй статті для журналу *The Foreign Policy*.

Як пише видання, тим часом, як інші правоохоронні органи та органи безпеки зазнали реформи в роки після Помаранчевої революції, українська міліція залишається в основному не реформованою на відміну від Молдови, Грузії та країн Балтії, де правоохоронні органи зазнали суттєвих змін.

«Замість того, щоб служити громадянам у запобіганні злочинів, українська міліція використовує силу для служіння злочинному режимові й досягнення своїх власних матеріальних інтересів, регулярно використовуючи наругу й тортури. Міліція – лише одна з частин складного механізму в рамках Міністерства внутрішніх справ – головного урядового департаменту, відповідального за внутрішню безпеку в Україні, який працює для вимагання хабарів від населення», – пише *Foreign Policy*.

Спецпідрозділ «Беркут», – зазначає видання, – один із найбільш тренуваних підрозділів української міліції. «Хоча офіційно він відповідальний за дотримання громадської безпеки й боротьбу з організованою злочинністю, цей підрозділ здобув репутацію глибоко політизованого органу, призначеного для захисту політичного режиму», – пише *Foreign Policy*.

Реформи намагався провести Юрій Луценко, коли був міністром внутрішніх справ, проте коли Віктор Янукович став президентом, а Віталій Захарченко

– міністром внутрішніх справ, міліція почала виконувати виключно функцію захисника режиму.

«Сьогоднішня українська міліція жорстока і безвідповідальна не в останню чергу тому, що вона відчужена від населення, якому вона покликана служити», – пише видання і додає: «У деяких частинах країни міліція нагадує мафію, яка залякує місцеве населення, тероризує його, гвалтуючи жінок і жорстоко тортуруючи чоловіків».

Як пише *Foreign Policy*, сьогодні найгучніші заклики до реформи силових структур надходять з Майдану. «Протестувальники єдині у своїх зусиллях, щоб тримати державну владу під контролем народу, і на шляху до того, щоб зробити проведення поліцейської реформи питанням номер один в Україні. Реформована міліція, підзвітна суспільству, а не режиму, охоронятиме шлях України до більшої демократизації», – підсумовує видання.

Україна й далі зберігає негативну тенденцію в рейтингу *Freedom House* «Freedom in the World» («Свобода у світі 2014»). Про це йдеться у щорічному звіті організації, оприлюдненому 23 січня.

2014 року Україна й далі перебуває в групі частково вільних демократій з трендом до погіршення. «Україна отримала негативну тенденцію в рейтингу через насильство проти журналістів і маніпуляції в ЗМІ, пов'язані з дискусією щодо рішення президента Віктора Януковича відмовитися від угоди з Європейським Союзом і прийняти пакет фінансової допомоги від Росії. Це рішення було прийнято без консультацій з громадськістю і проти волі більшої частини українського народу», – йдеться у звіті.

У звіті також зазначається, що поведінка уряду під час кризи, яка включала в себе збільшення контролю над медіа та насильство над журналістами, призвела до зниження оцінки рівня свободи в Україні.

Підготувала
Тетяна Ворожбит

МАЙДАН

Майдан стоїть вже третій місяць. Такого ніхто не очікував. Здавалося, що приспана Ющенком і вимучена Януковичем Україна вже не здатна на спротив. Пригадую численні прогнози численних політологів. Вони навипередки стверджували, що українці не здатні нині на масовий спротив. І наводили «аргументи»: люди втомилися від політики, розчарувалися в Помаранчевій революції, їм не так вже й кепсько живеться в порівнянні з радянською добою і навіть роками президентства Юценка. Всі ці «прогнози» і «аргументи» виявилися пустопорожнім базіканням, за яким нічого не стояло. Не знають, виявляється, наші політологи ані власного народу, ані його потенціалу. Цікаво, що робитимуть після нинішньої революції такі політичні горе-оракули як Карасьов, Фесенко, Погребинський... Адже тепер їхнім умовисновкам ніхто не віритиме. Втім, деякі з цих хлопців ніколи не сиділи без хліба. Михайло Погребинський, наприклад, це самопальний політолог, бо до епохи Кучми він жодного відношення ані до політології, ані до гуманітарної сфери не мав. Фізик за освітою, він більшу частину свого життя прослав на кулаці в Київському інституті мікроприладів. А потім раптом ні з того, ні з сього оголосив себе політиком і видатним політологом сучасності. І таких «фахівців» в сучасній Україні тьма тьмуша. Псевдожурналісти, псевдопубліцисти, псевдоісторики... Їм здається, що на такі професії не треба ніде вчитися. Мели язиком, надувай щоки і роби розумний вигляд. Через таких «фахівців» – услід сьогоднішні біди України. Бо саме такі «специ», як Погребинський, після падіння СРСР лавиною посунули у всі владні коридори й кабінети. Саме вони й завели Україну туди, де вона сьогодні перебуває.

Взяти хоча б Миколу Пахла (справжнє прізвище Азарова). Це такий собі середнячок-маркшейдер, фахівець гірничорудної промисловості. Сидів він собі в Тулі і так само, як Погребинський, спав на кулаці під час робочого дня і ганяв чаї. І раптом об'явився в Україні. І не просто об'явився, а швидкими темпами поліз у владні кори-

Так виглядають у ці морозні дні київські барикади\

ЗА ЧЕСТЬ, ЗА ПРАВДУ, ЗА НАРОД!

Похорон одного з п'яти загиблих героїв Майдану

дори. І невдовзі категорично заборонив, аби згадували про його маркшейдерство, бо волів, аби вважали його в Україні видатним господарником і не менш видатним політичним діячем. До чого призводить діяльність таких маркшейдерів, бачимо нині. Розграбована Україна лежить у руїні, державна скарбниця порожня, олігархи повикачували все, що тільки можна було, скрізь страхотливі борги, а Пахло ще донедавна просторікував, що все гаразд і Україна ось-ось вийде в європейські літери. Майдан змусив-таки цього діяча подати у відставку. Але не в рідну Тулу поїде Пахло-Азаров, який називав майданівців «терористами, котрі повинні відповісти за свої дії», а до квітучого Відня, де за вкрадені в народу гроші Азарови-Пахло мають розкішні апартаменти, видають глянце-ві журнали, насолоджуються житт'ям і сміються з українців, які дозволили їм так себе пограбувати.

Після відставки Азарова й скасування «диктаторських» законів Майдан очікував ухвалення Верховною Радою закону про аміністію викрадених і взятих у заручники майданівців. Здавалося, що перелякані «регіонали» після відставки Азарова і скасування своїх же законів, які знищували в Україні будь-які права й свободи, так само легко ухвалять і справедливий закон про амністію. Однак, схоже, Янукович потроху оговтується від майданного шоку й знову починає вести свою підлу подвійну, а то й потрійну гру. Замість того, щоб разом з опозицією розробити чіткий закон, обговорити всі його деталі, а потім швидко ухвалити, він дав наказ своєму представникові у Верховній Раді Ю.Мірошніченку готувати варіант цього закону за калюкою Банкової. А потім особисто приїхав до Верховної Ради, викручував руки депутатам-«регіоналам», аби ті проголосували за його варіант закону. І налякані депутати

в порушення Регламенту, без будь-якого обговорення 232 голосами проголосували за цей закон. Ось як прокоментував це беззаконня народний депутат від «Батьківщини» Андрій Шевченко: «У 279 році до нашої ери під Аускулумом цар Пірр у виснажливій битві розбив ворожу римську армію. Зробив це ціною таких втрат, що у відповідь на привітання пророче мусив сказати: «Ще одна така перемога і я залишусь без війська». Це ніби точно про псевдоголосування за псевдозакон Януковича про псевдоамністію.

Янукович намагався вирішити 29 січня 3 завдання: 1. Відновити контроль над своєю фракцією; 2. Почати добровільне звільнення адміністративних приміщень; 3. Виглядати добре в очах Заходу.

По-моєму, у нього погано вийшло з усіма трьома... А наш Майдан після цього дня став тільки сильнішим. Ми побачили їхню розгубленість. Побачили, що на їхньому боці у людей теж прокидається здоровий глузд та інстинкт самозбереження. І найголовніше: ми ще раз побачили, проти чого ми стоїмо на Майдані. І ще раз нагадали, за що.

Ми хочемо справедливості. Хочемо, щоб влада не брала людей у заручники. Хочемо, щоб був справедливий суд і щоб за ґратами були лише злочинці. Хочемо, щоб влада чула громадян і не ламала опонентів через коліно. Щоб законів (включно з Регламентом ВР) дотримувалися. Щоб політикою керувала правда, а не обман. Щоб парламент кожним своїм рішенням діяв в інтересах людей.

Нічого з цього 29 січня в Раді ми не побачили! Тому ми лиш зміцніли у вірі, що стоїмо за правильні речі. І переможемо!»

Голова фракції «Свобода» Олег Тягнибок прогнозує, що протестувальники не звільнять адмінбудівель з метою амністування арештованих активістів. «Звичайно ж, ні», – заявив Тягнибок, відповідаючи на запитання, чи будуть звільнені адмінбудівлі.

На його думку, ухвалення законопроекту депутата-«регіонала» Юрія Мірошніченка узаконює арешти активістів та взяття їх у заручники.

Тягнибок підкреслює, що, ухваливши даний законопроект, влада має намір перекласти всю відповідальність за арешти протестувальників на опозицію.

Навіть Інна Богословська, яка ще донедавна була відданою «регіоналкою», а нині, відчувши, що дні режиму полічені, перекинулася ніби-то на бік Майдану, заявила, що ухваливши провальний законопроект про амністію учасників акцій протесту, влада отримала перепочинок, щоб перегрупувати сили і вийти на силовий варіант. «Вони використовуватимуть ці 15 днів, протягом яких люди повинні звільнити адмінприміщення для того, щоб позбутися від усіх, хто з їхньої точки зору не підкоряється першому наказу, і згрупувати сили для реального нападу на власний народ», – вважає Богословська. «Нам потрібно так само готуватися до захисту, як влада готується до нападу», – сказала вона. Богословська також «висловила впевненість,

що ще може пролитися кров». На її думку, пом'якшити сценарій можна лише за допомогою повернення до парламентсько-президентської республіки.

Янукович після голосування у Верховній Раді заметушився, немов загнаний вовк. Він відчуває близький кінець, а тому шукає будь-який вихід із ситуації. Кажуть, що останніми днями він неодноразово заявляв, що розпустить Верховну Раду. Але конституційних підстав для її розпуску немає. А ось наслідки для Януковича будуть політично летальними – він остаточно поставить себе поза Конституцією і втратить будь-яку легітимність – Майдан його змете. Плюс 300 антипрезидентських голосів у ВР гарантовано. Бо навіть у Партії регіонів останнім часом з'явилося багато критиків гаранта.

Тим часом, Майдан сприйняв новини з Верховної Ради спокійно. Поки Олег Тягнибок, неначе виправдовуючись, виголошував свою промову перед ними, мітингувальники спокійно займалися своїми справами. Так само відреагували й демонстранти, які перебувають поблизу барикад на вулиці Грушевського. Вони називають ухвалення закону хоч і добрим знаком, але не перемогою, адже це була другорядна вимога. Тому запевняють, що стоятимуть і далі. Головною вимогою, яку виголошують демонстранти, є дострокові парламентські й президентські вибори. Водночас на Майдані сформували завдання – зігрітися, адже температура опустилася до мінус 17 градусів, а прогнозують до мінус 25-30.

За метушнею у Верховній Раді українські ЗМІ почали забувати, що нинішня революція вже відзначилася людськими жертвами. Але про це не забуває Майдан.

Майже кожного дня він вшановує пам'ять п'ятьох загиблих під час подій на Майдані та вулиці Грушевського. Навіть по завершенню панахид та молитов люди довго не розходяться, ковтаючи сльози.

Акцію пам'яті для всіх жертв протесту організовували 25 січня студенти Києво-Могилянської академії. Виникло це стихійно, у соціальних мережах, посеред робочого дня і за будь-яких інших умов мало б найменші шанси на те, що хтось взагалі прийде. На вулиці було мінус 15, на вулиці Грушевського тривало перемир'я, а люди сходились і сходились зі свічками в руках.

Спершу здалось, що їх зовсім мало. Та вже за 10 хвилин почали підходити по двоє, по троє. А потім вони все йшли та йшли, утворилось чимале коло і багато хто навіть не міг роздивитись вогняний хрест на бруківці.

Панахиду відправили отцівасиліяни з храму Василя Великого, о. Тома та о. Полікарп. Вони відслужили поминальну молитву, нагадавши, що ці жертви ніхто не забуде.

«Ми згадуємо людей, які пролили свою кров фактично в переддень Дня соборності України. Вони були різних національностей, але показали саме той дух соборності, а тому їхня свідомість та їхнє життя є для цього посвяченими. Мені пригадуються слова митрополита Шептицького: «Кров мучеників є джерелом свободи Церкви». Їхня кров є джерелом свободи нашого українського народу», — сказав отець Полікарп.

Лунали слова священиків, люди не стримували сліз. Не було голосіння, вигуків, істерик. Всі просто мовчки згадували polegлих та обіцяли не зрадити Майдан. Панахида завершилась, а люди все стояли. Тоді священики тричі прочитали «Отче наш», після чого усі разом заспівали український гімн, завершивши гучним славенням, яке було чути далеко за майданними горбами.

У короткому проміжку між молитвами священики запропонували тим, хто міг знати загиблого Сергія Нігояна, сказати про нього кілька слів. Тоді з натовпу сором'язливо потягнулась дівчина, а потім голосом, що тремтів від напруження та сліз, розказала, що знала його лише місяць, однак цього було достатньо, аби розпізнати чисту та чесну людину.

адміністрацій Запоріжжя та Дніпропетровська. 25 січня штурмом було взято Полтавську облраду та Волинську ОДА. В Одесі вхід до будівлі ОДА закладено бетонними блоками, будівля в облозі. Херсонська ОДА огорожена металевим парканом заввишки близько 1,5 метри, на вікнах встановлено металеві ґрати, периметр навколо контролюють працівники міліції.

До чого треба довести свій народ, щоб на протестний засніжений Майдан вийшли навіть бабусі!

Гумор також допомагає революції

Кожен покидав панахиду з чіткими переконаннями, обіцяючи донести пам'ять про цих героїв до своїх нащадків та не дати історії стерти їхні імена як такі, що просто стояли колись на Майдані.

А на вулицю Грушевського сходились люди, які завершили свій робочий день. Деякі прямо так, в офісних костюмах, блукали барикадами та приставали, мов човни, до діжок з вогнем, лишивши свої портфелі поруч. Починалася ще одна майданна ніч.

Тим часом революція котиться Україною. Повсталим народом вже захоплено 8 адміністрацій: Київську, Львівську, Тернопільську, Хмельницьку, Рівненську, Чернівецьку, Житомирську, Івано-Франківську. Ще 2 заблоковані: Волинська (в Луцьку) та Закарпатська (в Ужгороді).

Черкаська, хоч і була взята штурмом, потім була відбита міліцією. Також ідуть мітинги біля

відбуваються в ці дні в Тбілісі й Баку, Вільнюсі й Таллінні, Кишиневі й навіть Мінську. Відомий литовський публіцист Андріус Ужкальніс так відгукнувся на українську революцію: «Хоч яким результатом закінчаться події в Україні, вже тепер усі бачать, що звитяга на боці українського народу. Росія програла найбільшу битву від того часу, коли червоний прапор з серпом та молотом над Крем-

імітувати керування країною тільки до моменту, коли зіткнувся із серйознішим спротивом. Жодного хребта він, як виявилось, не має.

Теперішня влада України не має ідеї, в яку могли б повірити люди. «Не продамо Україну Заходу» не є ані привабливою ідеєю, ані добрим маркетинговим гаслом.

Велика частина мешканців України насправді хоче бути

частиною Заходу. Вони хочуть жити краще та заможніше, й більшість людей дуже добре знає, як це зробити: порівнює життя в Білорусі та Литві – й бачиш, який шлях обирати. Якщо тільки розуму вистачає. З одного боку Європа, з іншого – тракторний завод та вусатий колгоспник-паяц за кермом країни.

І немає значення, що українська опозиція роздрібнена, непереконлива та недосвідчена і не всі її лідери надаються для журнальних обкладинок. Добра ідея працює сама на себе. Тому вимоги до лідерів також несуттєві. Україна має головну ідею: перестати бути роздвоєною залізобетонною країною за колючим дротом і долучитись до кращого життя. Коли товар такий привабливий, ніхто не дивиться, як виглядає продавець.

Литва у часи «Саюдісу» також не могла похвалитися командою-мрією своїх політиків. Пригадайте. Це була яскрава суміш ідеалістів, авантюристів, шалених активістів та цинічних опортуністів, але яка різниця. Ідея свободи та кращого життя була така міцна, що спрацювала. В Україні тепер буде так само. Важко, але українці витягнуть...»

Майдан стоїть вже третій місяць поспіль. І його не лякають люті морози, які скували нині Україну. Бо не морозу бояться українці, а осоружної влади янучарів, яка може оговтатися від удару, посилити свої «беркути» і знову знущатися над народом. Аби цього ніколи більше не сталося, й стоять люди на морозі. Стоять за свою честь, за свою правду, за свій народ...

**Тарас Гнип,
Валентин Лабунський**

лем останній раз спустився на Різдво 1991 року. Або відтоді, коли країни Балтії вступили до НАТО.

Україна раніше чи пізніше буде разом із Заходом. Тепер це вже тільки питання часу. Коли 600 тисяч квадратних кілометрів потрапляє до території вільного світу, це, безперечно, незворотня перемога.

Звісно, все те, що ми нині бачимо в кадрах з Києва, швидко не закінчиться, позаяк 45-мільйонна країна, із замаринованим в радянській економіці Сходом, ніколи не буде Естонією, де перепис мешканців триває півдня, виконується трьома фахівцями з олівцями в руках та де людей так небагато, що номери телефонів чотиризначні.

Однак ще одна перемога у «холодній» війні очевидна: нашвидкуруч сформований в Києві уряд «своїх» був у змозі

В УКРАЇНІ

ЯНУКОВИЧ ПРИЙНЯВ
ВІДСТАВКУ АЗАРОВА
ТА КАБМІНУ

Президент Віктор Янукович прийняв відставку прем'єр-міністра Миколи Азарова та Кабінету міністрів України. Про це йдеться в указі, оприлюдненому на офіційному президентському сайті.

Микола Азаров подав у відставку зранку 28 січня. «З метою створити додаткові можливості для суспільно-політичного компромісу, заради мирного врегулювання конфлікту, прийняв особисте рішення просити президента прийняти мою відставку з поста прем'єр-міністра», – заявив Азаров.

Обов'язки прем'єр-міністра виконуватиме перший віцепрем'єр Сергій Арбузов.

Про це заявив прес-секретар экс-прем'єр-міністра Віталій Лук'яненко.

«Президент доручив Кабміну продовжувати виконувати свої повноваження до початку роботи нового уряду. Це означає, що відповідно до закону «Про Кабінет міністрів України», обов'язки прем'єр-міністра виконуватиме перший віцепрем'єр», – сказав Лук'яненко.

РАДА СКАСУВАЛА
«ДИКТАТОРСЬКІ»
ЗАКОНИ

Верховна Рада скасувала 9 з 12 законів, які обмежували громадянські свободи громадян і були ухвалені 16 січня «в ручному режимі». За відповідне рішення проголосував 361 народний депутат. Як повідомив голова Верховної Ради Володимир Рибак, відповідної домовленості вдалося досягти на погоджувальній раді у вівторок, 28 січня.

Зокрема, депутати скасували закони № 721-7 (Олійника-Колесніченка), 722-7 (про відповідальність вболівальників), 723-7 (про посилення відповідальності за порушення ПДР), 724-7 (про зняття недоторканості з депутатів), 725-7 (про заочне кримінальне провадження), 726-7 (про безкоштовну

юрдопомогу), 727-7 (зміни до Податкового кодексу щодо безмитного ввезення газу), 728-7 (про відповідальність за руйнування пам'ятників), 729-7 (про відповідальність за заперечення злочинів фашизму).

Скасування законів проголосували пакетом і без обговорення. За їхнє скасування не голосувала лише фракція комуністів, регіонали Колесніченко та Царьов проголосували «проти».

Тепер, згідно з регламентом, голова ВР має не пізніше як за 5 дів передати ці закони на підпис президента, який, у свою чергу, має теж 5 дів на їхнє підписання чи вето.

ЮРІЙ ЛУЦЕНКО:
«ВІДСТАВКИ АЗАРОВА
НЕДОСТАТНЬО»

Екс-міністр внутрішніх справ і один з керівників Євромайдану Юрій Луценко заявляє, що Майдану недостатньо відставки прем'єра Миколи Азарова. Про це він написав у своєму Facebook.

«Головною вимогою Майдану є припинення узурпації влади В. Януковичем. За це заплачено кров'ю героїв опору режимові», – підкреслив Луценко.

Він додав, що депутати опозиції мають «не втягуватися в пустопорожні комісії», а добитися повернення Конституції 2004 року шляхом голосування на наступній сесії 300-ми голосами законопроекту 4180.

Крім того, за його словами, опозиціонери у ВР мають проголосувати за новий технічний уряд та об'єктивний ЦВК і ухвалити рішення про дострокові вибори президента.

Формування і очолення уряду опозицією можливе лише на основі Конституції 2004 року (що захищає його від щоденної можливості відставки указом президента без будь-яких об'єктивних причин), призначення нових губернаторів за поданням Народних Рад областей та підписання Януковичем директив для угоди про асоціацію з ЄС.

«Мільйони людей боролися на Майдані і ризикували життям на Грушевського не задля відставки старого «кровосіся» Азарова. Ми потребуємо не тільки зміни персон при владі, а зміни самої системи влади», – наголосив Ю.Луценко.

МАЙДАН ЗВІЛЬНИТЬ
АДМІНБУДІВЛІ, КОЛИ
ПАРТІЯ РЕГІОНІВ
ЗВІЛЬНИТЬ БАНКОВУ

Народний депутат України і комендант Майдану Андрій Парубій заявляє, що люди звіль-

нять будівлі лише після того, як влада піде на поступки.

«Регіоналам пора звільнити адміністративні приміщення, такі як Банкова і Кабінет міністрів. Я думаю, що ми вимагатимемо, щоб Партія регіонів звільнила адміністративні приміщення, і будемо вести переговори з цього приводу», – заявив він.

«Вони звільняють Банкову – ми звільняємо Жовтневий палац. Я думаю, що такі початкові позиції переговорів, і ми говоритимемо далі, хто і що має звільнити», – зазначив Парубій.

Відповідаючи на запитання щодо пропозиції ПР, зокрема Михайла Чечетова, що амністія стосуватиметься тих, хто «піде з Майдану», він відповів: «Будемо зворотню вимогу ставити: хто пішов з АП, буде амністований, хто піде з Кабінету міністрів – той буде амністований. Будемо вимогу на вимогу виставляти і вестимемо переговори».

Як відомо, вранці 28 січня депутати від Партії регіонів заявили, що ПР готова проголосувати за звільнення заарештованих активістів Майдану, проте за умови, що мітингувальники звільнять усі зайняті адмінбудівлі і розблокують вулиці.

А.ЯЦЕНЮК НЕ ЗАХОТІВ
ЗАМІНИТИ М.АЗАРОВА

Лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк відмовився від пропозиції президента Віктора Януковича очолити Кабмін. Про це повідомила міністр юстиції Олена Лукаш за результатами переговорів лідерів опозиції з президентом, які тривали 27 січня більше 4 годин.

«Довели країну до ручки, розікрали все, що можна. Нині скрізь повний хаос, в казні порожньо, порядок тільки на рахунках владодержави і наближених до них олігархів. І тепер хочуть, щоб я всі ці завали розбирав», – сказав А.Яценюк.

Як відомо, 25 січня Янукович запропонував Арсенію Яценюку посаду прем'єр-міністра, а Віталію Кличку посаду віцепрем'єра з гуманітарних питань. Останній також відмовився від пропозиції президента. Про це повідомила прес-служба УДАРу після зустрічі лідерів опозиції з главою держави.

«Я не бачу себе в уряді Януковича», – заявив Кличко. «Немає сенсу зі мною обговорювати роботу в уряді. Навіть порушувати

це питання немає сенсу», – додав політик.

КАНАДА ВВЕЛА САНКЦІЇ
ПРОТИ РЕЖИМУ
ЯНУКОВИЧА, ЄВРОПА
МОЖЕ ЗРОБИТИ ТЕ САМЕ

Канада застосувала візові санкції до українських чиновників, що причетні до придушення законних протестів в Україні та залякування опозиційних лідерів. Про це йдеться в спільній заяві Міністерства закордонних справ і Міністерства імміграції Канади, розповсюдженій у вівторок, 28 січня.

Згідно з інформацією, вдатися до такого рішення владу Канади змусили «останні дії членів української правлячої еліти». «Враховуючи жорстоке придушення законного протесту і залякування опозиційних голосів, ми обмежуватимемо в'їзд до Канади – з негайним набранням чинності – для ключових державних діячів України як відповідь на їхні дії останніми днями», – сказано в заяві.

У разі оголошення в Україні надзвичайного стану може одразу ж запровадити санкції проти українських можновладців і Європейський Союз. Про це повідомляє радіостанція Deutsche Welle із посиланням на власні джерела у дипломатичних колах у Брюсселі.

За словами співрозмовника DW, в разі запровадження санкцій, певним відповідальним особам та бізнесменам буде не лише заборонено в'їзд до ЄС, а й заморожено їхні банківські рахунки. «Янукович, напевно, досі не вірить, що Євросоюз готовий запровадити санкції по відношенню до нього, до можновладців та олігархів. Але тут він дуже помиляється», – наголосив співрозмовник.

СПЕЦНАЗІВЦІ ПЕРЕХОДЯТЬ
НА БІК НАРОДУ

Шість представників Івано-Франківського центру спеціальних операцій «Альфа» написали рапорти на звільнення. Як повідомляє «Галицький кореспондент», 28 січня зранку івано-франківських бійців «Альфи» зібрали на нараду і поставили ультиматум: або підтримати чинну владу, або звільнитися.

«Оскільки ми присягали українському народу, ми вирішили

піти у відставку всім підрозділом», – зазначив один з бійців.

Цю інформацію підтвердив депутат Івано-Франківської обласної ради Микола Палійчук.

ЦЬКУЮТЬ
ЗА ОПРИЛЮДНЕННЯ
ПРАВДИ ПРО САДИСТІВ

Офіцеру міліції, який виклав в інтернет відео знущань бійців «Беркута» над голим мітингувальником з Майдану Михайлом Гаврилюком, довелося втікати з країни через переслідування своїх колег. Про це він розповів в інтерв'ю українським ЗМІ.

За словами офіцера, ім'я якого журналісти змінили з міркувань безпеки, відео до нього потрапило випадково. Колега по службі перепи- сав відео на комп'ютер Дениса (так називають міліціонера журналісти) і змонтував його, але забув стерти. Коли Денис побачив запис, то був шокований.

«Я навіть не знаю, яке слово підібрати. Це справжній садизм... Прикро стало зате, що зараз йде тотальна брехня, і всі в це вірять», – сказав міліціонер, який вирішив розповісти людям правду. За словами Дениса, до перегляду цього відеозапису він сам не вірив, що колеги викрадають Євромайданівців і знущаються над ними. Відеозапис він передав другові, який і виклав його в інтернет.

Денис написав заяву на звільнення з органів. Після цього на нього почалося справжнє полювання. Офіцеру довелося покинути країну.

РУСЛАНА РОЗПОВІЛА
ПРО МОЖЛИВИЙ
ЗАМАХ НА НЕЇ

Співачка Руслана Лижичко, яка є активною учасницею Євромайдану, заявляє, що їй погрожують. Про це вона розповіла під час брифінгу в понеділок, 27 січня. «Я хочу заявити, що вже два дні мене попереджають про можливий замах на мене», – сказала Руслана.

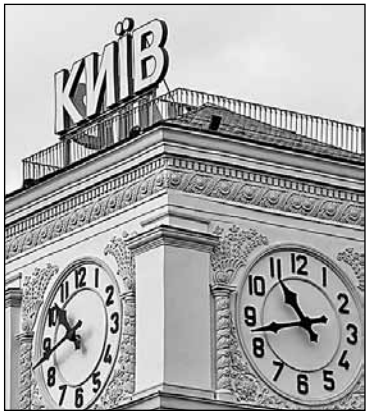

Вона розповіла, що проти неї готується провокація. «Нібито всередині Майдану на мене мають напасти якісь хлопці, які мене або викрадуть, або поб'ють, або будуть використовувати зброю», – сказала вона.

Як відомо, раніше Руслана заявляла про те, що за нею встановили постійне стеження.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

23 січня в інтернеті оприлюднено ролик, на якому видно, як бійці «Беркуту» та внутрішніх військ знущаються над затриманим на вулиці Грушевського Михайлом Гаврилюком, добровольцем, козаком Четвертої козацької сотні самооборони з Чернівецької області. Потім він розповів, що був захоплений силовиками тому, що відступав останнім, намагаючись допомогти контуженому гранатою побратиму. Його роздягнули догола на морозі, повалили на землю, ставили ноги на голову і так фотографувалися. «Це в них була така розвага. Били всі по черзі. Хтось запропонував відрізати мені чуба. Вони тримали мою голову і по частинах відрізали чуба ножом... Потім утворили коридор і вимагали, щоб я крізь нього пройшов...»

Міліційному офіцеру, який не побоявся оприлюднити в інтернеті ці знущання, довелося спішно покинути Україну.

Того ж дня Громадське телебачення наживо транслювало розповідь 17-річного студента, якого 20 січня під час зйомки на мобільний телефон подій на Грушевського схопили й потягли до Маріїнського парку, де прогнали через «живий коридор» із 40-50 бійців «Беркуту», кожен з яких бив хлопця руками та ногами, викрикуючи: «Ну, і где твій Бандера, почему он тебя не спасает?»

Усі новинні телеканали світу показали відеозапис, на якому беркутівець, подібно до гестапівця в роки Другої світової війни, ногою перевіряє чи живий ще один із постраждалих. Один із закатованих, який пролежав три години на асфальті, розповів, як беркутівці ставили ноги на закривавлені голови непритомних людей і фотографувалися. Людство здригнулося, коли побачило, як ці хижакі зграєю накидаються на поранених мирних демонстрантів і добивають їх ударами своїх кийків по голові.

Після цих трагічних подій активісти прибили посеред Майдану щит зі словами Івана Франка:

**Я не люблю тебе,
ненавиджу, беркуте!
За те, що в груді ти ховаєш
серце люте,
За те, що кров ти п'єш,
на низьких і слабих
З погордою глядиш,
хоч сам живеш із них...**

Хоч орнітологи стверджують, що Великий Каменяр був не правий. Беркут – птах хоч і хижий та сильний, але шляхетний. Чого не скажеш про «Беркут» міліційний. Тут шляхетністю і не пахне. Недаремно дедалі більше політиків, у тому числі і з Партії регіонів, закликають визнати цей підрозділ злочинним і розпустити його.

«Беркут» не за одну ніч став злочинним підрозділом. Що ж це за птиця така? І які її українські особливості?

«Беркут» – підрозділ міліції особливого призначення при Міністерстві внутрішніх справ України. 5 грудня 1988 року, коли повсюдно на радянських про-

Садисти -беркутівці волочать свою чергову жертву

Я НЕ НАВИДЖУ ТЕБЕ, «БЕРКУТЕ»!

Відеокадри знущань й розправи українського загону спецпризначення «Беркут» над своїми ж співгромадянами приголомшили світ

«Беркут» знущається над захопленим у полон козаком Михайлом Гаврилюком

сторях активізувалися демократичні рухи, спеціальним наказом при МВС УРСР було організовано загони міліції особливого призначення (ЗМОП). Насамперед у Києві, Дніпропетровську, Донецьку, Львові та Одесі. Після розпаду СРСР на його базі було вирішено створити міліційські підрозділи швидкого реагування вже в усіх обласних центрах. Наказ про створення підрозділів «Беркуту» датовано 16 січня 1992 року, але фактично його боездатні підрозділи сформувалися до початку 1993-го.

У різні часи «Беркут» називався батальйоном міліції швидкого реагування (БМШР «Беркут»), підрозділом міліції швидкого реагування (ПМШР «Беркут»), окремим батальйоном міліції особливого призначення (ОБ-МОП «Беркут»). У 1988 році він нараховував 1400 осіб, 1992-му – 6000, 2013-му – близько 4000 осіб та ще 1000 осіб «Грифону» – подібного «Беркуту» міліційного підрозділу.

Для вступу в «Беркут» кандидати повинні відповідати таким вимогам: фізична підготовка, психологічне здоров'я та урівноваженість, відсутність кримінального минулого, обов'язкова середня освіта, вік не менше 20 років, обов'язкова попередня служба у війську (бажано – в спецпідрозділах). Заробітна платня рядового бійця «Беркуту» становить 4-5 тисяч гривень, конкурс на службу – 4 особи на місце.

Одним із основних завдань «Беркуту» є «забезпечення правопорядку під час проведення загальнодержавних, резонансних громадсько-політичних, спортивно-видовищних, культурно-масових, релігійних та спеціальних заходів».

Однак «Беркут» активно застосовується владою, як центральною, так і місцевою, для досягнення власних політичних та бізнесових інтересів. Практика застосування «Беркуту» для придушення мітингів та демонстрацій набула нової сили за президентства Віктора Януковича. «Беркут» залучався для перешкоджання діяльності журналістів, побиття та залякування, а також проти підприємців, діяльність яких не влаштовувала владу.

У 1995 році бійці «Беркуту» застрелили двох та поранили сімох кримських татар поблизу Судака.

24 серпня 1998 року бійці цього спецпідрозділу брутально розігнали мирну акцію протесту гірників біля Луганської обласної державної адміністрації, які вимагали погасити заборгованість із заробітної плати за 2 з половиною роки. Силовий розгін шахтарів у Луганську став першим в історії незалежної України випадком застосування проти мітингарів спецзасобів: гумових кийків та слізогінного газу.

19 серпня 2013 року бійці «Беркуту», вибивши вікно, увірвалися через нього до приміщення Київської міської ради і, викрикуючи нецензурну лайку, жорстко побили кількох народних депутатів.

У ніч з 29 на 30 листопада 2013 року спецпідрозділи з двох областей України – Чернігівської і Луганської та Автономної Республіки Крим взяли участь у силовому розгоні студентів, які зібралися в Києві на Майдані Незалежності, внаслідок чого було шпиталізовано з тяжкими пораненнями десятки людей.

Під час січневих подій на вулиці Грушевського в Києві, які ввійшли в історію України як «Криваве Водохреще», «Беркут» діяв у супереч Закону «Про міліцію» та інших нормативних актів. Так, правилами застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку забороняється завдання ударів кийком: гумовим – по голові, шиї, ключичній ділянці, животу, статевих органах; пластиковим типу «тонфа» – по голові, шиї, сонячному сплетінні, ключичній ділянці, низу живота, статевих органах, нирках, куприку.

Водомети застосовуються для розсосередження учасників масових безладів при температурі повітря не нижче нуля градусів за Цельсієм. При застосуванні слізогінних речовин забороняється прицільна стрільба по правопорушниках, розкидання гранат у натовп, повторне застосування їх у межах зони ураження в період дії цих речовин.

Про поранення або смерть, що сталися внаслідок застосування спеціальних засобів, працівник міліції зобов'язаний негайно і письмово повідомити безпосередньому начальникові для сповіщення прокуророві.

У разі застосування спеціальних засобів працівники міліції зобов'язані в найкоротші терміни забезпечити подання потерпілим необхідної допомоги, повідомляючи лікарям і медичним закладам, який засіб застосовано в кожному конкретному випадку.

5 грудня 2013 року депутатом Верховної Ради України Володимиром Ар'євим (фракція «Батьківщина») як реакція на участь спецпідрозділу в силовому розгоні Євромайдану зареєстровано проект постанови «Про заборону функціонування спецпідрозділу МВС України «Беркут».

Усе це, так би мовити, документальна частина проблеми. Але набагато шокуючою для українського суспільства стала моральна. Як так сталося, що бійці державної структури, яких годують народ, виявилися жорстокими садистами, готові цей народ вбивати? Коли, на якому етапі суспільство прогледіло зародження українського гестапо? Відповіді на ці запитання повинні пролунати якнайшвидше. Хоч багато чого можна сказати вже сьогодні. Моральний клімат за диктатури Януковича в суспільстві такий, що калічити і вбивати своїх співвітчизників готовий не тільки «Беркут», а й так звані тітушки – цинічні й безпринципні молодики, які виростили за часів диктатури Кучми й Януковича. У них немає в душах нічого людського. За 200 гривень вони готові бити й матір рідну. Звідки ж повиязили всі ці виродки? З наших міст і сіл. Зазвичай вони були трієчниками в школі і вже тоді ненавиділи тих, хто вчився краще і був розумнішим. Пізніше ненависть до ближнього свого культивувала в них вулиця, де діяв закон вовка. Додайте до цього батька-п'яницю, який нещадно лупив цих хлопців у дитинстві, – і ви зрозумієте, звідки вони взялися.

Україна стрімко летить у прірву не тільки економічну, а й моральну. Суспільство не тільки злиденне, а й вкрай аморальне, цинічне, озлоблене й безжалюсне. В ньому залишається дедалі менше місця любові, милосердю, співстражданню. Сон розуму породжує чудовиськ. Вірно, що розум українців з постановам Майдану нарешті прокинеться.

**Андрій Гурін
Спеціально
для «Нової газети»**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Увечері 28 січня 44-й президент США Барак Гусейн Обама виступив перед обома палатами американського Конгресу, повним складом Верховного суду США, своїм кабінетом міністрів і генералітетом зі щорічним посланням «Про становище в країні» (State of the Union). Цього разу виступ Обама лунав на тлі покращення економічних показників та зниження рівня безробіття в країні, а тому і президент, і його численні прихильники, які неодноразово переривали виступ свого кумира в залі засідань Палати представників бурхливими оваціями й вставанням з місць, почувалися впевнено. Це був своєрідний президентський бенефіс і те, що він вийшов на славу, підтверджували похмурі обличчя деяких республіканців вже після обамівської промови.

У своєму виступі Обама заявив, що підписав указ про підвищення мінімального рівня платні для працівників компаній, що уклали контракти з урядом, до 10,1 долара на годину. Підвищення торкнеться лише нових або переукладених контрактів і набере чинності з початку 2015 року.

Підвищення мінімального рівня оплати праці за федеральними контрактами – один із заходів, котрі Обама запропонував для покращення становища середнього класу. Він також заявив про намір організувати програму професійної перепідготовки, котра підвищить конкурентоздатність представників середнього класу на ринку праці, і створити застраховану державну систему пенсійних ощадних рахунків.

Всі ці заходи, вважає Обама, допоможуть прискорити зростання економіки й зміцнити середній клас. За словами президента, «керівники великих корпорацій вже повною мірою відчували на собі наслідки відновлення економіки, тоді як середньому класу доводиться дедалі більше працювати лише для того, щоб хоча б підтримувати вже досягнутий рівень життя».

Торкаючись головної своєї справи на президентській посаді – медичної реформи (Obamacare), Обама заявив, що мільйони американців отримали медичні страхівки, завдячуючи

його реформі, котра зобов'язала більшість мешканців країни купити страхові поліси. «Більше 9 мільйонів американців підписалися на приватні медичні страхівки або на медичні послуги за програмою Medicaid», – сказав Обама.

Програма Medicaid забезпечує медичну допомогу бідним американцям, її також було значно розширено в рамках реформи. Також, за словами Обами, завдячуючи Obamacare 3 мільйона американців у віці до 26 років дістали страхівки через своїх батьків.

«Є ще одна цифра: нуль. Завдячуючи цьому закону, жодного американця не позбавлять страхівки й не відмовлять у ній через захворювання, які він мав раніше, такі як астма, біль у спині чи рак», – сказав Обама. Він навів приклад медичної працівниці зі штату Аризона, котра до 1 січня 2014 року не могла отримати страхівку через існуюче в неї раніше захворювання. «На початку цього місяця жінку прооперували, й дорожню операцію, котра могла привести її до банкрутства, оплатила страхівка», – повідомив Обама.

За його словами, він не розраховує переконати опозиційних республіканців, що його реформа працює, але закликає їх утримуватися від подальших спроб завадити їй.

Обама запевнив конгресменів, що він готовий співпрацювати з ними, однак у разі небажання йти назустріч, він діятиме, користуючись своїми повноваженнями, через президентські укази. «Америка не стоїть на місці, і я також не стоятиму. Тому завжди і скрізь, де я можу без ухвалення законів зробити кроки задля покращення можливостей для якомога більшої кількості американських сімей, я робитиму це», – сказав Обама і повідомив про низку ініціатив для учнів.

Так, 99 відсотків учнів шкіл повинні отримати доступ до інтернету наступного покоління. Адміністрація оголосить конкурс з призом у 100 мільйонів доларів, метою якого є створення програми професійної підготовки студентів. Президент також добиватиметься від коледжів та університетів, а також бізнесу й добродійних організацій поступового підвищення кількості студентів, які закінчують вищі навчальні заклади.

У своєму виступі перед Конгресом Обама повідомив, що в цьому році започатковується ще шість масштабних проектів зі створення високотехнологічних виробництв. «Нині у нас є шанс обігнати інші країни в перегонах зі створення високотехнологічних робочих місць. Моя адміністрація зафондувала вже два проекти високотехнологічних виробництв, де ми поєднали бізнес і дослідницькі центри. Сьогодні я оголошую, що ми починаємо ще шість таких проектів у цьому році», – сказав Обама.

Усі очікували, що Обама в своєму виступі торкнеться імміграційної реформи. Однак чо-

БЕНЕФІС БАРАКА ОБАМИ

Президент США виступив з посланням «Про становище в країні»

мусь на цю тему не пролунало ані слова. Мабуть, проект цієї реформи республіканці з Палати представників американського Конгресу засунули кудись глибоко під суку й надій, що вони його швидко звідти витягнуть небагато. Однак Обама довів з медичною реформою, що він вміє наполягати на своєму й перемагати навіть таких запеклих консерваторів як спікер Палати представників Джон Бейнер. Тим більше, восени цього року відбудуться вибори до обох палат Конгресу і республіканці з таким ставленням до проблем іммігрантів можуть не дорахуватися на них голосів, втративши більшість у нижній палаті Конгресу, яка дає їм сьогодні можливість впливати на ситуацію в країні.

Традиційно головну увагу в своєму щорічному посланні до Конгресу й нації президент зосереджує на внутрішніх проблемах Америки. Так було й цього разу. Однак Обама не оминув у своєму виступі й зовнішньополітичних проблем.

Він знову наголосив, що накладе вето на будь-які ініціативи стосовно введення нових санкцій проти Ірану; принаймні доти, доки Іран дотримуватиметься угоди про згорання ядерної програми.

«Якщо іранське керівництво не скористається нинішньою можливістю, тоді я першим вимагатиму санкцій й буду готовий зробити все, щоб Іран не отримав ядерної зброї. Але якщо іранське керівництво скористається шансом – а ми це незабаром знатимемо – тоді Іран зробить важливий крок на шляху приєднання до світового співтовариства, а ми розв'яжемо надважливу проблему безпеки нашого часу без ризику війни», – сказав Обама.

Стосовно сирійської проблеми, яка є однією з найбільш актуальних у сучасному світі, Б.Обама сказав: «У Сирії ми підтримуємо опозицію, котра відкидає порядок денний мережі терористичних організацій. Сирійська хімічна зброя знищується завдя-

чуючи американській дипломатії, підкріпленій загрозою застосування сили. Ми продовжуватимемо працювати з міжнародним співтовариством, аби добитися майбутнього, на яке заслуговує сирійський народ».

Торкаючись проблеми боротьби з міжнародним тероризмом, Барак Обама сказав: «Поки ми добивалися поразки основних лідерів «Аль-Каїди», загроза розвинулася, оскільки філії «Аль-Каїди» та інші екстремісти пустили коріння в різних частинах світу – Ємені, Сомалі, Іраку, Малі... Ми повинні продовжити співпрацю з партнерами, аби завадити цим терористичним мережам і знищити їх».

Обама відзначив, що США борються з тероризмом не тільки з допомогою розвідки й військових дій, але й залишаючись віddаними ідеалам своєї Конституції. У своєму виступі перед обома палатами американського Конгресу президент заявив, що обмеження на переведення ув'язнених з Гуантанамо на Кубі потрібно зняти в цьому році; це відкриє шлях до закриття тюрми. «Це має бути рік, коли Конгрес зніме обмеження на переведення в'язнів і ми зачинемо тюрму Гуантанамо – тому що ми боремося з тероризмом не тільки з допомогою розвідки та військових дій, але й залишаючись віddаними ідеалам нашої Конституції, подаючи приклад усьому світові», – дещо патетично вимовив Обама під чергову овацію своїх однодумців. На вустах же республіканців при цих словах з'явилися посмішки. Очевидно, вони згадали 2008 рік, коли ще кандидат у президенти Барак Обама обіцяв на весь світ, що тюрму в Гуантанамо буде зачинено не пізніше 2010 року. Минулорічного січня в своїй інавгураційній промові Обама знову заявляв, що тюрму в Гуантанамо необхідно зачинити, а підозрюваних у тероризмі, які там утримуються, судити в США. Тих, кому обвинувачення не пред'являються, президент пропонував передати третім країнам. С цією метою Обама

оголосив про зняття мораторію на переведення ув'язнених з Гуантанамо до Ємену. Однак республіканці, яких у Палаті представників більшість, поставили «стоп» на шляху такого переведення й зловісна тюрма, яка псує міжнародний імідж США і шкодить репутації країни, стоїть і досі. А обіцянка Обами залишилася обіцянкою.

До речі, американські політологи підрахували, що реалізовано лише дві з 41 пропозиції, які Обама оприлюднив у минулорічному посланні «Про становище в країні». Багато президентських ініціатив, у тому числі з питань кібернетичної безпеки, податкової реформи, посилення контролю на купівлю-продаж стрілецької зброї, підвищення мінімальної заробітної платні, допомоги домовласникам, котрі не в змозі оплачувати іпотечні кредити, залишилися «цяцянками».

І наостанок про невеличку частину обамівського послання, якого з такою надією й нетерпінням чекали українці.

США підтримуватимуть український народ у його бажанні мирно висловлювати свій протест. Це витікає з таких слів Обами: «В Україні ми підтримуємо принцип, що всі люди мають право вільно й мирно висловлювати свою думку, й брати участь у виробленні майбутнього своєї країни». Мало сказав, дуже мало. Але сподіватимемося, що в даному разі спрацює принцип «Мало слів – багато справ», тим паче, що як стверджує сенатор К.Мерфі, США вже ввели візові санкції проти українських держиморд-владомощів, які причетні до побиття й викрадення демонстрантів.

Відразу після завершення виступу Обами у Конгресі численні політологи й аналітики налетіли на його текст, аби розкласти все, до останньої титли й коми, на атоми. Загальний висновок: упевнений виступ Обами виконав свою основну місію – переконав Конгрес і всю Америку в тому, що президент не є «культуравою качкою» і ще здатний на рішучі ініціативи та дії.

В АМЕРИЦІ

БІЛИЙ ДІМ
ЗАКЛИКАЄ БАНКОВУ
ПРОДОВЖУВАТИ
ПЕРЕГОВОРІ
З ОПОЗИЦІЄЮ

Віце-президент США Джо Байден закликав президента України Віктора Януковича в телефонній розмові не вводити в країні надзвичайний стан і прибрати з київських вулиць спецзагони міліції. Байден наголосив, що США засуджують насилля й попередив, що оголошення режиму надзвичайного стану або введення інших жорстких заходів безпеки призведе до подальшого нагнітання ситуації й унеможливить можливості для мирного розв'язання конфлікту. Наголосивши, що не можна гаяти часу, віце-президент США закликав Януковича відвести спецпідрозділи міліції й працювати разом з опозицією, аби якнайшвидше знизити напруженість між протестуючими й урядом.

Після того, як Верховна Рада скасувала цілу низку «диктаторських» законів, Байдену зателефонував Янукович і розповів про це. Віце-президент США привітав українців з цією першою перемогою й висловив надію, що українське суспільство зможе дійти до злагоди й разом розбудовуватиме вільну, замкову й щасливу Україну.

Тим часом, речник Білого дому Джей Карні заявив, що українська влада для остаточного врегулювання кризи повинна звільнити всіх затриманих учасників протестів і вивести з центру Києва спецпідрозділи міліції. «Ми підтримуємо діалог між владою й опозицією й закликаємо обидві сторони продовжувати переговори, оскільки політичне рішення – єдиний вихід із ситуації. Ми також закликаємо всіх утримуватися від насилля», – сказав Дж. Карні.

СЕНАТОР МЕРФІ:
«САНКЦІЇ ПРОТИ
РЕЖИМУ ЯНУКОВИЧА
ВЖЕ ВВЕДЕНО»

За словами сенатора-демократа, члена сенатського комітету у закордонних справах Кріса Мерфі, який кілька тижнів тому разом із сенатором Дж. Маккейном відвідав київський Майдан, Сполучені Штати вже застосували візові санкції до певної групи українських високопосадовців. «Ми анулювали візи певній кількості високопосадовців уряду Януковича. Ми діємо згідно із законом, який дозволяє нам анулювати візи особам, які були безпосередньо причетні до порушень прав людини», – сказав

К. Мерфі. І додав: «Це робиться в конфіденційному порядку. Я вніс на розгляд Сенату резолюцію на підтримку українців, яка закликала уряд США запровадити санкції, якщо буде застосована сила. Сила була застосована і, я думаю, саме завдяки цій резолюції, яка була підтримана обома партіями, наш уряд почав застосовувати візові обмеження. Нині постало питання, яким повинен бути наступний крок. Ми щойно повернулись до Вашингтона з округів і я маю намір розмовляти з сенатором Маккейном та іншими друзями України в Сенаті про можливе ухвалення додаткових законів».

«НЬЮ-ЙОРК ТАЙМС»
ПРО ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Газета «Нью-Йорк Таймс» опублікувала 28 січня спільну статтю колишніх послів США в Україні. «Що має Захід зробити для України». «Якщо США та ЄС хочуть сприяти мирному вирішенню ситуації, то настав час використати всі важелі впливу», – йдеться у статті. Автори – Джон Гербст, Вільям Міллер, Стівен Пайфер та Вільям Тейлор пропонують Брюсселю та Вашингтону скоординувати кілька важливих сигналів: дати зрозуміти Януковичу, що він має відмовитися від використання сили та піти на реальний діалог. Це значить піти далі, ніж його останні пропозиції; президент має запропонувати опозиції спільний контроль за силовим блоком; надати гарантії, що вибори 2015 року будуть чесними, включно із можливістю участі в них Віталія Кличка та звільненням Юлії Тимошенко.

Автори статті вважають, що Захід має почати переговори із внутрішнім колом наближених до президента осіб та пояснити їм, що вони мають вже зараз сприяти досягненню домовленості, або будуть покарані візовими та фінансовими санкціями. Матеріал рекомендує американським та західним дипломатам переконати опозицію на заганяти Януковича в глухий кут. Він все ще може наказати розігнати Майдан.

ЗНОВУ СТРІЛЯЮТЬ

Поліція штату Мериленд знайшла в торгівельному центрі

Columbia Mall (каунті Говард) сумку з двома вибуховими пристроями, що належала злочинцю, котрий 26 січня вбив двох осіб, а потім застрівився. Поліція знешкодила вибухові пристрої і встановила особу злочинця. Ним виявився 19-річний Деріон Маркос Аджілар, менеджер кав'ярні Dunkin' Donuts.

Повідомлення про стрілянину в торгівельному центрі Columbia Mall надійшло до відділення служби порятунку об 11.15 за місцевим часом. Поліцейські негайно прибули на місце пригоди й знайшли тіла трьох загиблих. Аджілар відкрив стрілянину в крамниці Zumiez, де продаються товари для скейтбордингу. Його жертвами стали працівники крамниці – 21-річна дівчина й 25-річний чоловік. Ще п'ять осіб було шпиталізовано до місцевого шпиталю, одного з них серйозно поранено в ногу.

Минулого тижня в США пригоди із застосуванням вогнепальної зброї ставалися майже щодня. Стріляли в студентському кампусі університету Південної Кароліни, в місті Оранджберг. Внаслідок поранення одна особа загинула. У штаті Флорида один чоловік застрівив іншого в кінотеатрі міста Веслі-Чепел, розгнівавшись, що один з глядачів голосно розмовляв по телефону під час сеансу.

ПІСЛЯ КРУЇЗУ –
ДО ШПИТАЛЮ

Майже 300 пасажирів круїзного лайнера Explorer of the Sea американської компанії Royal Caribbean International захворіли минулого тижня під час круїзу на шлунково-кишкові розлади, включно з блюванням та діареєю. З подібними симптомами до лікарів звернулися також 22 члена екіпажу. Всього на борту перебувало 3050 пасажирів та 1165 членів екіпажу.

Це другий випадок масового отруєння пасажирів круїзного лайнера за останні дні. Тиждень тому 66 осіб отруїлися під час морської подорожі на лайнері компанії Royal Caribbean до Багамських островів. Всі пасажери, які звернулися до лікарів, також скаржилися на шлунково-кишкові розлади.

Лікарі стверджують, що причиною масового захворювання міг стати норовірус або «шлунковий грип» – різновид гастроінтестинальної інфекції. Спалахи хвороби, яку викликає норовірус, найчастіше стаються в напівзачинених приміщеннях, в тому числі на пасажир-

ських судах, де інфекція дуже швидко поширюється від людини до людини. Медики радять утримуватися нині від подорожей з великим скупченням людей, дочекавшись настання весни.

КОНГРЕСМЕН ПІТЕР КІНГ:
«БЕЗПЕКА АМЕРИКАНЦІВ
У СОЧІ НЕ ГАРАНТОВАНА»

Член комітету Палати представників з питань розвідки, конгресмен-республіканець Пітер Кінг заявив під час виступу на американському телебаченні, в телепрограмі This Week, що безпека американців на зимовій Олімпіаді в Сочі не гарантована.

«На цій Олімпіаді буде дуже багато загроз. Можливо, більше ніж на будь-якій іншій в минулому. Звичайно, США роблять все можливе, але це небезпечний російський регіон, поруч з Північним Кавказом. Там діють терористичні організації», – сказав конгресмен. Повідомляється, що російські спецслужби розшукують кількох імовірних терористів, які, можливо, планують атаки під час Олімпіади.

Минулого тижня міністр оборони США Чак Гейгел повідомив про розробку планів на випадок потреби евакуації американців, які приїдуть на Олімпіаду в Сочі. Їхнє число оцінюється приблизно в 10 тисяч осіб. «Це показник того, наскільки серйозно наш уряд сприймає той факт, що ці загрози реальні», – прокоментував Кінг заяву Гейгела. – Президент Росії Володимир Путін говорить про «сталеві кільця» навколо кожного олімпійського об'єкта, але якщо ви вибираєтеся за його межі або переходите від одного місця змагань до іншого, ви реально уразливі».

Міністр Гейгел повідомив, що Росія не зверталася до США з проханням про сприяння у справі забезпечення безпеки змагань. Кінг піддав російську владу критиці за те, що вона не ділиться наявними у неї розвідувальними даними про загрози безпеці.

ПРИБУТОК КОМПАНІЇ
«ФОРД» ЗРІС МАЙЖЕ
ВДВІЧІ

Чистий прибуток американського автовиробника Ford Motor перевершив очікування аналітиків на тлі збільшення продажів пікапів серії F на ринках Північної Америки та Азії.

Як зазначається в прес-релізі компанії, чистий прибуток Ford Motor в IV кварталі минулого року зріс майже вдвічі – до 3,04 млрд. доларів, або 0,74 долара за акцію, у порівнянні з 1,60 млрд. доларів, або 0,40 долара за акцію за аналогічний період минулого року.

Аналітики, опитані агентством Bloomberg, очікували прибутку за акцію в 0,28 долара.

Квартальна виручка зросла на 3,5%, становивши 37,6 млрд. доларів порівняно з 36,3 млрд. доларів роком раніше.

За 2013 рік Ford збільшив прибуток на 26% – до 7,16 млрд. доларів порівняно з 5,67 млрд. доларів в 2012 році. Виручка компанії за минулий рік становила 146,9 млрд. доларів, що на 10% вище результату роком раніше.

Операційний прибуток до сплати податків збільшився на 7,5% до 8,57 млрд. доларів, проти 7,97 млрд. доларів, зафіксованих у минулому році. Компанія також підвищила прогноз на річний прибуток. Ford очікує, що в 2014 році показник перевершить позначку в 8 мільярдів доларів.

«ГРЕММІ» – КРАЩИМ
ІЗ КРАЩИХ

Кращою піснею минулого року на 56-й урочистій церемонії вручення найпрестижнішої музичної премії «Греммі», яка відбулася минулої неділі, 26 січня, в Лос-Анджелесі, визнано композицію Royals, виконану 17-річною новозеландкою Лорд (сценічне псевдо Еллі Елчин-О'Коннор).

Молода співачка народилася в 1996 році в Новій Зеландії, свій дебютний сингл Royals вона випустила в березні минулого року, на церемонії 26 січня співачку було удостоєно також премією «Греммі» в категорії «Краще соло року».

У номінації «Краща рок-композиція» премія дісталася ушлявленому «бітлу» Полу Маккартні за Cut Me Some Slack. На церемонії він виступив зі сцени зі своїм партнером по гурту The Beatles Рінго Старом. Їх також було удостоєно «Греммі» за особливий внесок і досягнення в музичній індустрії.

Кращим альбомом року було визнано Random Access Memories французького електронного дуєту Daft Punk. Цих виконавців названо також «кращим дуєтом року». «Греммі за краще музичне відео дісталася кліпу на композицію Suit & Tie у виконанні Джастіна Тімберлейка та

Jay Z, а кращим новачком року став тандем Macklemore & Ryan Lewis.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

УКРАЇНСЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ
НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ
ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-ЙОРКУ

ДО 200-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ВИСТАВА «ГАЙДАМАКИ»

ІНСЦЕНІЗАЦІЯ ЛЕСЯ КУРБАСА
РЕЖИСЕР — НАРОДНИЙ АРТИСТ УКРАЇНИ
ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

Неділя, 9 березня 2014 р.,
о 3-й годині по полудні
У залі Українського Народного Дому
За адресою: 140 Second Avenue, New York
Вступ — \$35.00

Спонсори вистави:
Українська Федеральна
Кредитова Кооператива
«Самопоміч» у Нью-Йорку
Український Народний Дім
Українська крамниця «Арка»

NOVA ГАЗЕТА

ми Є

ОБЛИЧЧЯ СВОБОДИ

Є обличчя в Любові й Ненависті, у Відданості й Зраді, у Щирості й Лукавстві. Є обличчя і в Свободі. У неї гордий погляд і нерідко стиснуті губи, широко розплющені й часто навісні очі. Обличчя Свободи буває

закривавленим і забинтованим, але ніколи покірним і рабським. У ньому стільки надії і віри, що всім обтяженим і скривдженим хочеться йти за ним. Люди, які вдихнули ковток свободи, більше не хочуть повзати й цілувати чужі

пантофлі, бути «гряззю Москви» і «вічно молодшим братом».

Заручившись з свободою, найвідданіші з них готові брати відповідальність. За себе і за інших. І не боятися, якщо треба, віддати за це життя...

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**ЗИМА: чудова пора для відпочинку! Ночі довгі! А щоб Вам
добре спалось, подумайте, де Ваші гроші?**

Якщо у Кредитівці СУМА, то спить спокійно!

**А якщо в сусідніх банках, то перевірте,
скільки дивідендів вони платять?**

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ЕКОНОМТЕ ГРОШІ:

Переведіть баланс з Ваших кредитних карток з вищими відсотками
на кредитну картку Visa® під 4.90% APR* на 12 місяців без додаткових оплат.

4.90%

Promotional
APR* on
balance transfers
for 12 months

AFTER THAT
a variable purchase
APR* of

9.75%
to **12.75%**

NO BALANCE TRANSFER FEES *Annual Percentage Rate. Effective 11/15/13 to 5/15/14

APR річна процентна ставка. Пропозиція поширюється тільки на переведення балансу. Пропозиція дійсна з 11/15/13 до 5/15/14. 4.90% Promotional APR дійсна протягом 12 місяців з дня першого переведеного балансу, після чого змінна процентна ставка від 9.75% до 12.75% буде застосована до невикрашеного балансу. Річна процентна ставка буде змінюватись в залежності від ринкових процентних ставок, і базуватись на "Prime Rate". Найвища змінна річна процентна ставка становить 18%. Існуючі баланси на кредитних картках від УФКС не можуть приймати участь у цій пропозиції. Нові заявки на кредитні картки підлягають схваленню кредиту. У деяких випадках, УФКС не зможе перевести баланс. Право членства вимагається.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

824 EAST RIDGE RD., ROCHESTER, NY 14621 | 585.544.9518 | FAX 585.338.2980

ALBANY NY
518.266.0791

SYRACUSE NY
315.471.4074

BUFFALO NY
716.847.6655

BOSTON MA
781.493.6733

SACRAMENTO CA
916.721.1188

PORTLAND OR
503.774.1444

www.rufcu.org
877.968.7828

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

УКРАЇНЬСЬКА АМЕРИКА

Минулої неділі українська громада США відгукнулася на трагічні події в Україні велелюдними акціями протесту, жалобними молебнями, авто-майданами солідарності, які відбулися щонайменше у 20 містах – Атланті, Раллі, Остіні, Бостоні, Клівленді, Коламбусі, Г'юстоні, Сієтлі, Лос-Анджелесі, Сан-Франциско, Нешвіллі, Портленді, Філадельфії, Нью-Йорку, Рочестері, Карнегі, Пітсбургу, Мінеаполісі, Вашингтоні, Чикаго...

На Другій авеню в Нью-Йорку, у вітальні будинку Державницького фронту стоїть ялинка – маленька копія тієї, що височіє на Євромайдані в Києві. Минулої суботи біля неї з'явилися п'ять портретів у траурних рамках. Хлопці, які

ЛІНІЯ ОБОРОНИ НА ГРУШЕВСЬКОГО ПРОХОДИТЬ І ЧЕРЕЗ НАШІ СЕРЦЯ

загинули в ці криваві січневі дні на київських барикадах, можливо, ніколи й не бували в Нью-Йорку, але український Нью-Йорк і українська Америка пам'ятатимуть їх завжди.

Минулої суботи Даня Лавро, голова нью-йоркського осередку СУМ імені генерал-хорунжого Тараса Чупринки, разом зі своїми однодумцями й найменшими сумівцями записали відеозвернення до Президента Сполучених Штатів Америки Барака Обами й надіслали його до Білого дому.

Біля головного входу до українського ресторану «Веселка» величезними літерами написано: «Ми підтримуємо Євромайдан!». На дверях Українського народного дому – прапор ЄС і оголошення: «Сьогодні, 25 січня, в церкві Святого Юра на 7-й вулиці – цілоденний молебен

за Україну». 26 січня, в неділю, за Україну молилися в усіх українських церквах Америки. У кредитівках у ці дні не зможуть телефони з проханнями

переказати гроші на підтримку Майдану, а інтернет забитий зверненнями до Президента Обами й Конгресу з проханнями ввести санкції проти не-

нависного режиму Януковича. Українська Америка не байдужа, вона живе в ці дні Майданом, намагаючись допомогти йому чим може...

ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ В НЬЮ-ЙОРКУ

Минулої неділі Великий Нью-Йорк традиційно зібрався на 49-й вулиці, біля Генерального консульства України, на мітинг солідарності з київським Майданом, який цього разу перетворився на велелюдне громадське віче – лише промовців було майже три десятка.

Серед них: Аскольд Лозинський (СКУДО), Володимир Зарицький (СКУ), Бату Кутелія (колишній посол Грузії при ООН), Іяд Йогхар (Міжнародна рада Черкесії), Вітольд Розовський («Солідарність», Польща), Георг Шенгелія (грузинська громада Нью-Йорку), Даня Лавро (СУМ ім.генерал-хорунжого Чупринки, Нью-Йорк), Андрій Добрянський (УККА, Нью-йоркський відділ), Юрій Баюрак (ООЧСУ), Олеся Гнатів (СУСТА), Мирослава Роздольська («Нова українська хвиля»), Віра Павлишин (від імені українських матерів), Марко Гованський (Організація оборони Лемківщини), Михайло Козюпа (УНСОЮЗ), Роксолана Лозинська (УККА), Андрій Хомик (ООЛ, Нью-йоркський відділ)...

Дмитро Симак, який щойно повернувся з Києва й також стояв на лінії вогню на вулиці Грушевського, привіз уламок від пам'ятника комуністичному ідолу Ульянову (Леніну), як символ страхіливої епохи, яка нарешті минає.

Ярослав Глум засвітив свічки пам'яті, виголосивши імена тих, хто загинув, поклавши свої життя на вівтар української свободи. Учасники мітингу вшанували пам'ять про них хвилиною мовчання. Священники Української православної церкви в Нью-Йорку о.Володимир Музичка, о.Володимир Андрушків та о.Тодор Мазур відправили панахиду й молитвою «Вічна

пам'ять» ще раз провели їх у небесну дорогу.

«Матері в молитві» при Українській католицькій церкві святого Юра закликали всіх молитися за наших дітей, матерів, батьків – усіх, хто стоїть і бореться сьогодні на Майдані й чий серця б'ються в унісон з Україною.

Громадське віче організували Організація оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ), Нью-йоркський відділ Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), студентські організації СУСТА й ТУСМ. Провадив акцією протесту голова ООЧСУ Степан Качурак.

Фото Василя Лопуха

СВІЧКИ ЖАЛОБИ У ВАШИНГТОНІ

26 січня українська громада столиці США провела панахиду за загиблими на Майдані в боротьбі за свободу і демократію.

Кілька сотень осіб, які зібрався біля посольства України у Вашингтоні, запалили поминальні свічки й закликали всіх українців,

небайдужих до долі України, звертатися до американських високопосадовців та міжнародних правозахисних організацій з вимогою покарати винних у ескаляції кривавого конфлікту в Україні.

Підтримати українців столиці прийшли також представники грузинської, польської та білоруської громад.

Фото Віталія Дубіля

АВТОМАЙДАН У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

26 січня колона з 350 автомобілів, увінчаних українськими національними прапорами та символікою, проїхала центральними вулицями Філадельфії, щоб привернути увагу пересічних американців до подій в Україні та закликати американських високопосадовців допомогти зупинити насильство, що чиниться на площі і вулицях українських міст.

До філадельфійської громади приєдналися українці сусідніх штатів – Нью-Джерсі, Мериленду, Вірджинії та столичного Вашингтону. Учасники Філадельфійського автомайдану провели імпровізований

мітинг біля Українського культурно-освітнього центру, зібравши підписи під петиціями до конгресменів та урядовців і склавши пожертви для підтримки київського Майдану.

Завершився автомайдан у Філадельфії молебнем в соборі Непорочного Зачаття за Україну й душі невинно убієнних захисників української свободи.

Фото Марії Мисак

ПІКЕТ БІЛЯ БУДИНКУ ОБАМИ В ЧИКАГО

Минулої неділі українці Чикаго з ініціативи громадської організації «Помаранчева хвиля» пікетували Western White House – будинок Президента США Барака Обами, що на Грінвуд авеню в Чикаго.

Мішель та Барак Обами придбали його в 2005 році, відразу після того, як Барак Обама став сенатором, й мешкали тут до обрання його президентом.

Чиказькі українці прийшли до Western White House, як називають цей дім, з гаслами: «Sanctions for Yanukovich!», «This is the Ukrainian Spring!», «No Russian Domination in Ukraine!»,

щоб таким чином привернути персональну увагу американського Президента до подій в Україні й спонукати його до рішучих дій.

1 лютого в Чикаго з ініціативи Іллінойського відділу УККА відбудеться автомайдан.

Фото UIR

Сторінку підготувала Катерина Боруш

УГРОМАДІ

МАУ – НАЙКОРОТША ДОРОГА ДОДОМУ

22 січня в Українському Інституті Америки відбулася презентація авіакомпанії МАУ – «Міжнародні авіалінії України» (Ukrainian International Airlines), яка 25 квітня розпочинає безпосадкові літи за маршрутом Київ – Нью-Йорк.

Генеральний управитель UIA в Північній Америці Сюзан Гамільтон, представляючи компанію, яка незабаром з'явиться на американському авіаринку, розповіла, що

«Міжнародні авіалінії України» сьогодні заслужено вважаються національним перевізником України й для компанії це і велика честь, і велика відповідальність.

На американський ринок МАУ виходить із солідною біографією й успішними оцінками.

МАУ має 39 сучасних літаків, переважно марки «Боїнг» й щотижня виконує 1100 міжнародних і внутрішніх рейсів.

Вона першою серед країн СНД отримала міжнародний сертифікат експлуатаційної безпеки IOSA (Міжнародний аудит експлуатаційної безпеки) та ввійшла до міжнародного реєстру якості IATA (Міжнародної асоціації авіаційного транспорту).

Генеральний управитель компанії в Північній Америці Сюзан Гамільтон

Заснована 1 жовтня 1992 року як спільне акціонерне товариство, сьогодні вона цілком приватизована із залученням закордонного капіталу. З 2004 року МАУ очолює Юрій Мірошников, випускник Київського інституту інженерів цивільної авіації, який з 1999 року працював першим віце-президентом компанії.

Сучасний мережевий авіаперевізник, який з'єднає міста України, а також нашу країну з ключовими містами Європи, країн СНД, Близького Сходу, Азії, Африки, МАУ постійно розширює свою географію.

Українські туристичні агентства та Українська асоціація

Учасники презентації (зліва направо): колишній генеральний менеджер компанії «Авіалінії України» і засновник перших літів з України до США Микола Кравець, Генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, віце-президент МАУ Антон Матіс, директор міжнародних перевезень Сергій Кравченко, президент УНСоюзу Стефан Качарай

На сайті авіакомпанії «Міжнародні авіалінії України», у касах МАУ, а також в агентствах з продажу авіаквитків відкрився продаж на нові прямі рейси МАУ за маршрутом Нью-Йорк – Київ – Нью-Йорк.

Квитки на рейси МАУ з Нью-Йорка й назад можна придбати на сайті МАУ: www.flyuia.com, за телефоном: 1-800 876 0114 або безпосередньо в туристичних агентствах.

журналістів неодноразово нагороджували МАУ в номінаціях «Найкраща авіакомпанія в Україні з продажу», «Найкраща

українська авіакомпанія» та «Найкращий український авіаперевізник». МАУ пишається тим, що в 2001 році її було вибрано офіційним перевізником Папи Івана Павла II під час історичного візиту Його Святості в Україну. А в 2008 році – Вселенського патріарха Варфоломія I.

Доповнюючи «портрет» компанії, віце-президент компанії з продажу послуг Антон Матіс розповів, що продаж квитків уже стартував. Квиток Київ – Нью-Йорк – Київ, придбаний до 15 лютого, коштуватиме 882 доларів на рейси до 15 червня.

Перший прямий безпосадковий рейс за маршрутом

Нью-Йорк (Міжнародне летовище імені Джона Кеннеді) – Київ (Міжнародне летовище «Бориспіль») буде виконано 26 квітня 2014 року. У період з 26 квітня по 14 травня 2014 року рейси Нью-Йорк – Київ виконуватимуться двічі на тиждень, з 15 травня – чотири. З 13 червня подорожувати із МАУ до Києва можна буде 5 разів на тиждень, а з 15 червня – 6. З 24 червня 2014 року рейс Нью-Йорк – Київ виконуватиметься щоденно.

У презентації взяли участь бізнес-партнери компанії, представники дипломатичного корпусу України та української громади США.

Вл.інф.

ВСИНОВЛЕНІ ДІТИ: ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ

Учасники спільної українсько-американської робочої групи з питань міждержавного усиновлення

16 січня у Вашингтоні відбулося перше засідання спільної українсько-американської робочої групи з питань міждержавного усиновлення.

До складу української делегації увійшли представники українського уряду, відповідальні працівники посольства та генеральних консульств України в США. Американську делегацію очолив заступник помічника держсекретаря США з питань захисту громадян за кордоном, усиновлення та міжвідомчих зв'язків Джеймс Петіт.

Серед членів делегації були представники держдепартаменту США – управління з питань усиновлення офісу з питань дітей, управління у справах України, Молдови та Білорусі, управління з юридичних питань, а також служби з питань громадянства та імміграції США Міністерства національної безпеки США.

В рамках засідання робочої групи відбулося обговорення питань, що становлять інтерес для обох сторін, зокрема щодо забезпечення прав усиновлених у США дітей-громадян України, процедурних питань та перевірки кандидатів в усиновлювачів

в США, американського досвіду із застосування Гаазької конвенції про захист дітей і з питань міждержавного усиновлення, існуючі проблемні питання. Окрему увагу в ході переговорів було приділено питанням удосконалення практики подання громадянами США звітів про умови виховання і проживання усиновлених американцями дітей-громадян України, в т.ч. у контексті запланованого до введення у липні ц.р. в дію закону США щодо акредитації в межах Гаазької конвенції з питань усиновлення.

Прес-служба Посольства України в США

КОНКУРС УВУ: ПІДСУМКИ СТАРОГО Й ПОЧАТОК НОВОГО

Фундація Українсько-го Вільного Університету, розглянувши понад 50 праць, які брали участь у літературно-науковому конкурсі ім. Воляників-Швабінських у 2013 році, оголошує переможців. Лауреатами конкурсу стали: Василь Дергач, «Кара історії»; Михайло Слабошпицький, «Що записано в книгу життя. Михайло Коцюбинський та інші»; Наталка Поклад, «Голос криниці»; Сергій Козак, «Українські Вісті в Європі й Америці (1945-2000)».

Водночас Фундація УВУ оголошує конкурс 2014 року. Просимо вислати свої твори, які вперше з'явилися друком у 2013 році (не перевидання) за адресою: UFU Foundation, 136 Second Avenue, New York, NY 10003. Термін подачі – до 30 червня 2014 року. Жанри: повісті, новели, поезії, наукові есеї тощо.

Фундація УВУ висловлює щире вдячність усім учасникам конкурсу та особисто академікові Леонідові Рудницькому, професору Анатолієві Карасю та іншим членам журі 2013 року за їхню працю.

Аскольд Лозинський, голова Фундації УВУ

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Щоб Вас не завіяло банковими платежами

Відкрийте у "Самопоміч"
чековий рахунок з дебітною карткою

Безкоштовні транзакції
Безмінімального балансу
Без місячних оплат

Безкоштовна VISA® Debit картка
Безкоштовний онлайн BillPaysm
коли маєте DirectConnectsm

Депозити забезпечені федеральним
урядом до мінімальних \$250,000

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Selfreliance.Com
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
8410 W. 131st Street, Palos Park IL 708-923-1912

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небусть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть бути додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Пропозиція може бути скасована без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на № 888-222-8571.

**Full Financial
Services**

УРОКИ ІСТОРІЇ

Похмурого ранку 29 січня 1918 року біля станції Крути, неподалік Ніжина на Чернігівщині, почався бій, якому судилося стати наріжним каменем української історії визвольних змагань. Вже через два місяці після трагедії, під час урочистого поховання було вперше сказано слова про українські Фермопілі і про небувалу самопожертву українських юнаків, майже дітей. Проте відкритим лишається питання – як сталося, що замість регулярних військових частин, що пройшли фронтами Першої світової війни, у бій було послано невисколотих дітей?

Таке питання стає ще більш вагомим з огляду на те, що ще 13 грудня 1917 року українські війська на чолі з командувачем Київським військовим округом підполковником Віктором Павленком придушили в столиці більшовицький заколот. Водночас із цим наступ на Київ переагитованого на свій бік ленинцями 2-го гвардійського корпусу було зупинено вояками 30-тисячного корпусу генерала Павла Скоропадського. Виникає запитання: а де ж були усі ці частини наприкінці січня 1918 року?

А ніде. Їх уже не було. «Частини в більшості випадків жили в огидних умовах, у сильну зимову хурделицю вони знаходилися у неопалюваних вагонах. Як я не клопався, але абсолютно нічого не міг добитися від Києва. Мені це навіть здалося підозрілим: чи не бажає секретаріат, спостерігаючи за моїми успіхами, добитися того, аби в мене корпус в таких умовах почав бешкетувати?» – згадував Павло Скоропадський пізніше.

На момент бою під Крутами і підполковник Павленко, і генерал Скоропадський, і генеральний секретар з військових справ Симон Петлюра перебували у відставці, а їхні голодні й замерзлі частини стали дуже вразливими до червоної пропаганди.

Наступаючи на Україну, одним з головних своїх завдань червоний главнокомандувач Муравйов бачив захоплення станції Бахмач де й нині сходяться дві залізничні гілки – з боку Росії через Конотоп та з Білорусі – від Гомеля.

Перша атака на Бахмач відбулася 25 січня з боку Конотопа, але більшовики зазнали важких втрат та відступили на попередні позиції. Наступного дня атакувати Бахмач спробувала червона група латиша Рейнольда Берзіна, що наступала з боку Білорусі – із тим самим результатом. Лише 27 січня, коли на Бахмач було кинуто ще й червоний загін Єгорова, українська залога під загрозою оточення була змушена покинути місто і відступити до станції Крути.

Хто саме обороняв Бахмач, сказати достеменно неможливо. У різних дослідженнях називають різні частини – полк ім. Дорошенка, курінь смерті поручика Миляш-

кевича, кінний полк «Вільна Україна», чернігівське вільне козацтво, Київська військова школа тощо. Така версія військових частин мала дуже просте пояснення: прибувши з фронтів Першої світової на свої «домашні» війни, більшість підрозділів оголошувалися демобілізованими.

Після вдалого протистояння з більшовиками у листопаді (щойно після перевороту в Петрограді) та грудні 1917 року соціалісти з Центральної Ради раптом злякалися посилення впливу військових. Не маючи жодних інших ресурсів, окрім українізованого колишнього царського війська, Центральна Рада всерйоз боялася появи в середовищі військовиків харизматичного лідера, який впровадить військову диктатуру, чим припинить побудову соціалістичного ладу в Україні. Примара «українського Бонапарта» ширяла під куполом будівлі Центральної Ради.

Саме тому, відправивши у відставку найбільш популярних лідерів війська – Петлюру, Павленка та Скоропадського, генеральний секретар Володимир Винниченко і новий секретар з військових справ Микола Порш (абсолютно цивільна людина єврейського походження, з марксистськими переконаннями – за його управління військовим секретаріатом Українська Народна Республіка зазнала численних військових поразок і втратила понад половину території) заходилися нейтралізовувати таку небезпечну для них армію. 16 січня 1918 р. Центральною Радою було ухвалено закон «Про демобілізацію війська й утворення народної міліції», за яким українське військо розпускалося і замість нього мало бути сформоване нове, за принципом народної міліції. Цю реформу соціалісти розпочали прямо під час війни (!).

Закон Центральної Ради потрапив на родючий ґрунт. Після чотирьох років кровопролитної війни чимало військовиків аж ніяк не хотіли битися за соціалістів з Центральною Радою, проти їхніх ідейних товаришів соціалістів-більшовиків (соціалісти з ЦР неодноразово заявляли про ідейну близькість з російськими більшовиками на своїх мітингах) і вже бачили себе демобілізованими. Часто українські частини розходилися по домівках перед загрозою ворожої навали за наказом власного ж уряду.

Та повернімося до бою. Вже згаданий Бахмач захищала збірна команда з київських юнаків-курсантів, солдатів і офіцерів різних українізованих частин. Сотник Степан Цап, який описав події під Крутами, швидше за все, зі слів безпосереднього учасника, підполковника-артилериста Семена Лощенка, згадував: «Тоді як у Києві наслідком закону про демобілізацію Українських збройних сил утворився суто військовий табір з різних частин, що стояли чи то прибували до міста, червона московська гвардія розбивала рештки українських частин, які, незважаючи на демобілізаційні накази, боролися проти московської навали».

Не дивно, що в таких умовах бойовий дух Київської військової школи також дав тріщину. 22 січня юнаки-курсанти виїхали до Києва, де вирушили делегацією до командувача Київською військовою округою штабс-капітана Шинкаря та командувача фронтом підполковника Капкана. Хлопці хотіли знати: що робиться в Україні і які плани оборони має військово керівництво?

ВОНИ ЗАГИНУЛИ, ЩОБ МИ ЖИЛИ

Минуло 96 літ від дня героїчного бою під Крутами

Але командувачі відразу ж звинуватили юнаків у дезертирстві й зажадали, аби вони негайно повернулися на фронт. Наостанок юнаків порадували, що вони отримають поповнення у вигляді студентського куреня Січових стрільців, який якраз формувався з числа студентів Київського університету Святого Володимира та учнів кількох київських гімназій. На фронт юнаки-курсанти й студентськолярі вирушили разом.

На чому сходяться всі, без винятку, спогади учасників бою, так це на низькій боєздатності студентського куреня. Курсовий старшина юнацької школи капітан Аверкий Гончаренко у мемуарах чесно визнав, що курінь було поставлено окремо, бо офіцери боялися, що під час бою в студентів почнеться паніка і вони заразять нею курсантів. Їм виділили відтинок, який офіцери вважали найбільш безпечним.

Ще більш вражаючу картину описав сотник Степан Цап: «З'являються невеличкі групи «вожаків» студентського куреня – їх відіслано з окопів, бо вони не вміють навіть стріляти. Їм наказано охороняти станцію. Курсанти Київської військової школи тут же вчать їх стріляти». Київські студенти й школярі вирушили воювати за Україну й мужньо прийняли смерть під Крутами. Але вони, ці діти, які ніколи в житті не тримали навіть мисливської рушниці, стали жертвами облудних політиків-соціалістів, які потім лили на їхньому похороні «крокодилові» сльози, забувши розповісти натовпу правду й про демобілізацію регулярного українського війська посеред війни, й про відправку на фронт дітей, які не мали жодного військового вишколу.

Варто придивитися детальніше до людей, які відправили таке «воєцтво» під ворожий вогонь. Колишній командир 1-го полку ім. Богдана Хмельницького підполковник Юрій Капкан за згадками очевидців був дезертиром, боягузом і авантюристом, який під час наступу більшовиків не виходив

з київських ресторанів. З наближенням ворога до Києва він хутко зник і знову з'явився вже після звільнення столиці вояками-запорожцями генерала Прісовського та слобідськими гайдамаками Симона Петлюри. Втеча не мала для нього жодних наслідків – Капкан умів красиво говорити правильні промови і цим подобався соціалістам з ЦР.

Ще більш цікава особа – командувач Київським військовим округом, лівий есер, штабс-капітан Микола Шинкар, який фактично керував українськими військами замість недієздатного підполковника Капкана. Під час боїв за Київ Шинкар зголосився разом з Павлом Скоропадським їхати до вільних козаків, аби закликати їх на оборону Києва. Проте командувач несподівано зник у невідомому напрямку, покинувши генерала Скоропадського у захопленому червоними Києві.

Вже за гетьмана Скоропадського Шинкар був одним з ватажків есерівсько-більшовицького Звенигородського повстання. За Директорії в тилу української армії він здійняв більшовицький переворот у Полтаві. В подальшому цей «патріот» брав участь у операціях проти українських частин, що здійснювали Зимовий похід і був заручений в бою кіннотниками полку імені Мазепи. Отакими були військові дії України тієї доби, які спочатку розганяли своє військо, а потім посилали на вірну смерть дітей.

Останнім часом робляться спроби представити бій під Крутами не як боротьбу українців із загартниками – московськими більшовиками, а як громадянську війну – бій між українцями й українцями. Такі твердження спростовують дослідження самих більшовиків. Проти залоги станції Крути (Київської військової школи (250 багнетів), студентського куреня (116 осіб), групи кіннотників, залишків куреня смерті (60 вояків) та чернігівського вільного козацтва (80 бійців) – разом 506 солдат і офіцерів) виступали три більшовицькі

групи – Єгорова, Берзіна та Кудинського.

Загін Павла Єгорова на початку війни проти України складався з Московської червоної гвардії, Харківської червоної гвардії, Сибірського полку, 30-го запасного полку та Донецької червоної гвардії. Найбільшими частинами Харківської червоної гвардії були загони латишів (200 осіб) та військовополонених, а Донецька червона гвардія наполовину складалася із заробітчани-китайців. На момент бою під Крутами загін Єгорова мав біля 1300 багнетів і шabelь.

Загін Рейнольда Берзіна складався з 60-го сибірського полку, 19-го стрілецького полку, 37-го запасного полку, Брянської червоної гвардії та Балтійського матроського загону мічмана Яковлева. Разом – 3500 багнетів.

Загін Кудинського (800 багнетів) весь складався з загонів червоної гвардії Замоскворіччя, Твері, Воронежу та Курська. До того ж, під час бою на допомогу цим частинам прибув 1-й Петроградський зведений загін – біля 500 багнетів. У підсумку на станцію Крути навалило військо майже у 7000 бійців, серед яких не було жодного українця. І цю армію 500 українців тримали під Крутами майже повний день.

«Якби у ворога збереглися бабої, то в степу під Крутами на місці червоногвардійських загонів залишилося б криваве місиво» – свідчив комісар замоскворіцької червоної гвардії Сергій Моїсєєв. Причиною відступу з-під Крут стала нестача боеприпасів та загроза цілкового оточення.

Чи була смерть героїв Крут марною? Ні, вони загинули, щоб жили ми. Вони навчили цілі покоління українців мужності й самопожертви в ім'я України. Вони й сьогодні вчать героїв Майдану класти душу й тіло заради України. Але уроки Крут вчать нас і іншому: не довіряймо в усьому політикам. Вони часто ставлять політичну доцільність вище за національні інтереси. І зраджують власний народ.

Дмитро Калинчук

Дзеркало

НА МАЙДАНІ

*Між лютим пеклом і блаженним раєм
Поміж добром і злом нема межі.
А ми народжуємось і вмираєм
Самі собі – і рідні, і чужі.*

*І все ж таки в цю зимову негоду
Я бачив з надмайданного горба,
Як Бог бичем з душі мого народу
Гнав геть епілептичного раба...*
Дмитро Павличко

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Шукаючи в різдвяно-новорічну пору святкових пригод і подорожуючи Орегоном, у знаменитій Вілламетській долині вирішили завернути на не менш знамениті винарні, щоб не лише побачити красу цього штату, а й відчути його аромат. Причому, весь букет. Проїжджаючи повз нескінченні виноградні плантації, які наводять у грудневу пору більше смутку, ніж додають радісного настрою, звернули увагу на невеличкий острівця незібраного врожаю: навіть пожухле, прибите морозом листя не могло приховати колишню сонцесейність рясних кетягів білого винограду, які чомусь не удостоїлися честі бути зрізаними й перейти, так би мовити, в іншу, більш грайливу стадію свого життя. «Ну, ось, а кажуть, що в Америці такого не буває», – навіть не приховували ми своїх думок, споглядаючи таку «кричущу безгосподарність» й обурюючись «безсердечністю» виноградарів-мультимільонерів, чиї хороми саме визирнули на горизонті.

Смакуючи добірним вином у переповненому галасливому розкішному дегустаційному залі винарні «Вілламетська долина», все-таки не втрималися, щоб не поцікавитися в господарів, що означає ота «невижата виноградна нива», сиротливо залишена на поталу морозам і птахам.

– Та то ж для ice-wine, – майже вигукнув офіціант, який нас обслуговував, і раптом подивився на нас присіпкливоше.

– А звідки ви приїхали? – що мовою завсідників дегустаційних залів мало б, очевидно, означати «З якого хутора ви сюди явилися?».

– З Нью-Йорку, – з натиском, як і належить мешканцям «імперського штату», відповіли в один голос.

– То тоді ви мали б знати...

Й за якихось кілька хвилин повернувся з пляшкою світло-буришого напою, густо покритий інеем, немов щойно вийнятої з морозилки, тож тримати її потрібно було в елегантних білих рукавичках.

– Пригубіть ковток, а потім заплющьте очі й відчуйте, як у морозяному солодкуватому нектарі відчувається присмак золотої осені...

Різдвяно-новорічна казка, схоже, починається...

Пригубивши, заплющивши очі, відчувши нектар й опустившись на землю, ми найперше дізналися, що, вина, з'ясовується, бувають не лише білі й червоні, солодкі й терпкі, ігристі й сухі... А й весняні, літні, осінні та... зимові. Тобто, льодяні, відомі в усьому світі під назвою «ice-wine».

Виноробство в Орегоні зародилося в 1960-ті роки винятково для сорту Піно нуар. Його засновники були переконані, що для створення тонкого пряного аромату, оксамитової текстури, тонкої структури, властивих бургундським винам, Піно нуар повинне мати тривалий період дозрівання. Взявшись за це нелегке починання, винороби краю, зрештою, створили регіон «холодного виноградарства» в Новому світі. Відтак, сьогодні штат Орегон посідає четверте місце в США за обсягами виноробства й 217 його невеликих, як у Бургундії, винарень з 4855 гектарами виноградників щорічно випускають понад

Поети Бахуса твердять, що цей напій богів було винайдено цілком випадково, в результаті помилки природи

ПРОМІНЬ СОНЦЯ В ХОЛОДНОМУ КЕЛИХУ

Наша довідка: Ice-wine (фран.-Vin de glace, італ.-Vino di ghiaccio, нім.-Eiswein) – льодяне вино – тип десертного вина, виготовленого з винограду, замерзлого на лозі при температурі мінус 7 градусів за Цельсієм і нижчій. Середній рівень алкоголю – 9-12%. Зазвичай виготовлений із сортів Ріслінг та Відаль блан.

Найбільше виноробництво цього унікального вина розвинене в Канаді та Німеччині, а також у Австрії, Швейцарії, Угорщині, Румунії, Чилі та США.

Щороку в зимову пору у Північній Америці відбуваються дегустаційні фестивалі «льодяного» вина, серед найвідоміших – Niagara Ice Wine Festival (Канада), Grand River Valley Ice Wine Festival (штат Огайо), New York Ice Wine Festival (штат Нью-Йорк).

Процес виготовлення ice-wine – тривалий, трудомісткий і недешевий

мільйон ящиків вина. Більшість виноробень зосереджено на захід від Каскадних гір, в прохолодній і сирій Вілламетській долині, на яку дихає Тихий океан. Основний наголос тут ро-

блять на сорти прохолодного клімату (Піно нуар, Гевюрцтрамінер, Ріслінг, Піно блан).

Виноград Піно грі з його сухим фруктовим присмаком і багатою текстурою – візитівка

виноробів штату й другий за популярністю сорт, хоча Піно блан з розкішним персиковим присмаком легко може дати йому фору. Прикметно, що американський журнал Wine

Spectator цього року нагородив титулом «Вино року» орегонця «Domaine Serene Pinot Noir Willamette Valley Evenstad Reserve 2010».

Попри репутацію краю «холодного виноградарства» Орегон не спеціалізується на ice-wine, а виготовляє його в порівняно невеликих об'ємах й більше як «продукт розкоші». Причина проста – «льодяне» вино ставить перед виноробами надто багато вимог і з усіх боків обставлене суворими законодавчими стандартами. Головна вимога – виноград повинен бути заморожений природним шляхом на лозі, а не в холодильній камері. Мороз повинен сягати мінус 7-8 градусів за Цельсієм й триматися не менше двох тижнів, тоді сік дійде до потрібної кондиції. Для повного дозрівання винограду потрібне довге спекотне літо, тепла осінь і приморозки, які мають настати раптово, якщо ж мороз триматиметься довго, то урожай просто згниє.

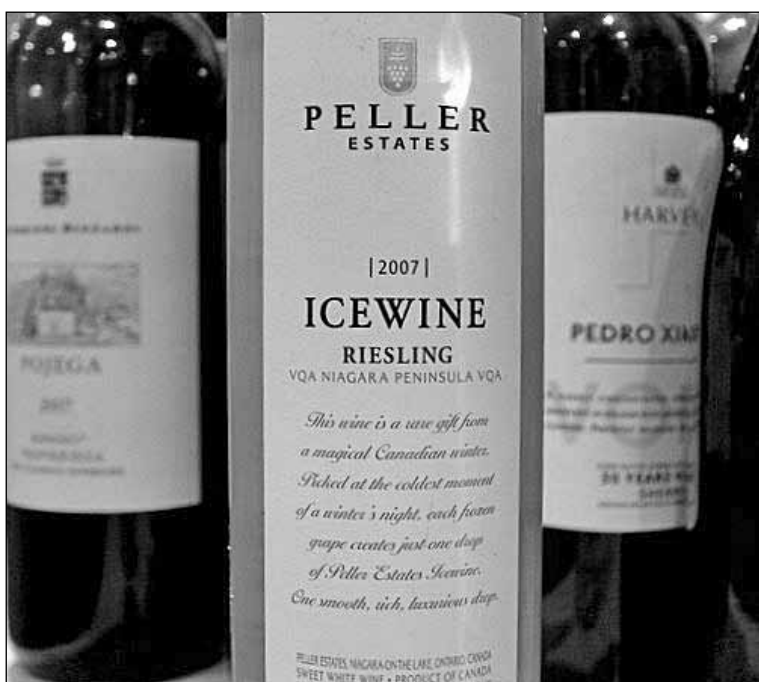
Найкраще вино виходить, коли ягоди замерзають кілька разів, потім розмерзаються безпосередньо на лозі. Більше того, збір врожаю найкраще проводити вночі. Закінчити його потрібно до сходу сонця. Інакше температура почне підніматися і вся чудодійна біохімія випарується разом з надіями на елітне вино й солідний прибуток. Для виготовлення однієї півлітрової пляшки вина потрібно 15 (!) кілограмів примерзлого винограду.

Niagara Ice Wine Festival (Канада) – один з найвселюдніших у світі фестивалів «льодяного» вина

Часто, аби зберегти необхідні кондиції винограду, урожай доводиться збирати вночі, до сходу сонця

Найкращі «зимові» вина зазвичай виготовляють із сортів Рислінг та Відаль блан

Фото на згадку в одній з винарень Вілламетської долини

Цього року у Вісконсіні й канадійській провінції Онтаріо більшість господарств завершили сезон збору винограду для «льодяного» вина 8 грудня. Винороби задоволені – ягоди набрали достатньо цукру й зберегли потрібну кислотність. Найсприятливіше «вікно» для збору ягід, призначених для «айс-вайн», серйозно змінюється з року в рік. Наприклад, минулого року обжинки справляли 2 січня, позаминулого – аж у середині січня.

«Оптимальний час» настає в середині грудня й може тривати до лютого. А урожай, зібраний у Різдвяну ніч, надає вину особливих якостей та чару й, звісно, впливає на ціну. Отож, не дивно, що деякі сорти ісе-вайн можуть коштувати від 50 до 1000 доларів за пляшку.

Американське винне законодавство й ТТВ (Tax and Trade Bureau) приписує, що ісе-вайн має бути виготовлено виключно з винограду, замороженого природним чином на лозі й суворо попереджає, що все інше не може бути марковане як «ісе-вайн» в жодних варіаціях.

Чому так суворо? Тому що в деяких країнах, зокрема Китаї, виноград просто приморозжують у морозильниках, а потім розморозжують, пускають під прес, клеять наліпку «ісе-вайн» й випускають у продаж за цінами багато нижчими за ринкові. Пересічний громадянин, не посвячений у тонкощі виноробства, залюбки купує, радіючи, що престижно й дешево. Насправді ж такий напій не має нічого спільного зі справжнім елітарним «льодяним» вином.

«Поети Бахуса» твердять, що цей напій богів було «винайдено» цілком випадково, в результаті помилки природи. Виноград побили перші приморозки й винороби в розпачі вирішили пустити його під прес, оскільки втрачати було нічого. На диво, вийшов дещо незвичний, але інтригуючий напій з пікантним присмаком. Претендентів на першість багато: канадійці, німці, австрійці... Однак всіх випередив Древній Рим. Ще в трактатах Плінія Старшого, який жив у I столітті нашої ери, згадується, що деякі сорти винограду на просторах імперії не збирали до перших приморозок. Вторить йому і його сучасник – поет Марціал, оспівуючи «морозяний виноград». Але хтозна, чи дійшли древні римляни до чудодійного напою, а чи просто дбали про птахів, підгодовуючи їх таким чином у зимову пору.

Офіційні ж джерела кажуть, що перше «морозяне вино» з'явилося таки в Німеччині, у Франконії. Однієї теплої осені 1794 року вдарили ранні немилосердні морози. Фермери в поспіху зібрали виноград, поклали під прес й після всьо-

го процесу ферметизації, побачили, що вийшло прекрасне невідоме досі вино – і поставили цей процес на потік.

Є й інша легенда, яка розповідає, що першими «льодяне» вино випустили такі канадійці. На початку минулого століття, коли виноробство Квебеку ставало на ноги, якийсь винороб полінувався вчасно зібрати врожай, залишивши його зимувати. Навесні, коли виноград розтанув, він помітив, що його облюбували птахи й, надзобавшись, ведуть себе, так би мовити, неадекватно. Покуштувавши, він відчув, що всередині ягід утворилося вино з дуже пікантним смаком.

Найбільшими виробниками цього продукту вважаються Канада, Німеччина та Австрія. «Льодяне» вино посідає перші місця щодо складності виробництва, оскільки потребує певних природних погодних умов й багато ручної праці. Німецькі винороби класифікували «айсвайн» як Qualitätswein mit Prädikat (QmP) – «якісне, відмінне». Воно має від 9 до 12 процентів алкоголю. Буває рожевим, бурштиновим, червоним – у залежності від сорту винограду. Традиційно готується з рислінга. Німці взагалі вважають, що це найкращий сорт для здоров'я людини, оскільки його кислотність найкраще урівноважує високий вміст цукру в організмі.

Однак з кожним роком продукувати «льодяне» вино стає дедалі важче – через зміни клімату. Винороби США намагаються не відставати, однак успіхи їхні багато скромніші, а традиції – багато молодші. Наприклад, у Північному Мічигані, який також спеціалізується на «зимових» винах, вперше ісе-вайн було випущено в 1983 році Марком Джонсоном, який проходив спеціальний професійний вишкіл у Німеччині. Тому північно-мічиганські винарні продовжують наслідувати німецькі винні стандарти.

Серед американських виноробів, які славляться своїм «ісе-вайн», – винарні Пенсильванії, Огайо та Нью-Йорку. Щороку в зимову пору тут відбуваються фестивалі «льодяного» вина. Один з найвідоміших – NY Ice Wine and Culinary Festival, який щороку проводиться у містечку Фейрпорт. Він доволі молодий – цього року відбудеться лише вшосте. Разом з різними кулінарними делікатесами тут є можливість посмакувати дивовижним зимовим вином, побачити на власні очі весь процес його виготовлення й зрозуміти, чому цей напій такий недешевий.

Фейрпорт – населений пункт на 6 тисяч мешканців, неподалік Рочестеру, відомий ще й тим, що журнал Money Magazine стабільно вносить його до списку 100 найсприятливіших у США містечок для проживання.

Найвідоміше й найдорожче з усіх «льодяних» вин випускається в Канаді – Inniskillin. Автор «всесвітнього атласу вин» Гю Джонсон стверджує, що першовідкривачами канадійського «льодяного» вина були нащадки полковника Купера, який воював у Північній Америці в 1812 році. За доблесну службу його нагородили чималим наділом землі, яку він назвав на честь ірландського полку – Інніскілін.

Найвселюдніший у світі «айсвайнський» фестиваль також відбувається на межі Америки і Канади, біля знаменитого Ніагарського водоспаду – Niagara Ice-wine Festival. Цього року він закінчився лише минулої неділі. Зазвичай фестиваль триває десять днів і збирає десятки тисяч виногурманів з усього світу. У програмі – дегустація вин від більш як 30 виробників. За 20 доларів кожен може купити Niagara Ice-wine Touring Passport й відвідати будь-яку з винарень. Посмакувати чарівним вином, послухати легенди й знайти, можливо, істину, яка, кажуть, ховається у вині...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Збираєтесь вирушити в подорож? Зверніться до Лесі Козіцької з подорожньої агенції Dunwoodie Travel Bureau - і вона поладить всі ваші проблеми з квитками, готелями, відвідинами знаменитих місць США та нашої планети.

Адреса:

125 Corporate Blvd, Suite 300,
Yonkers, NY 10701

Телефони:

**(914) 969-4200
(800) 550-4334**

E-mail:

dunwoodie@vacation.com

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка поладить всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

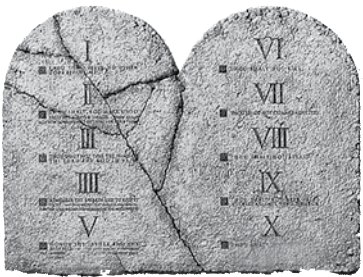
Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

«Молитва за Україну» – урочистий музичний твір, написаний у 1885 році. Відомий також під назвою «Боже великий, єдиний, нам Україну храни» як церковний гімн України. Музика Миколи Лисенка, слова Олександра Кониського. Відомі аранжування Віктора Матюка, Кирила Стеценка та Олександра Кошиця.

Історію появи гімну найпоширеніше дослідив львівський професор, науковий співробітник Інституту народознавства НАН України Роман Кирчів, посиляючись на листування Павла Кирчіва з Іваном Франком та Богдана Кирчіва з Олександром Кониським.

Галицький літератор і громадський діяч Павло Кирчів ще студентом духовної семінарії в 1884 році познайомився з Олександром Кониським у Львові під час його виступу перед студентами. До слова: Олександр Кониський – письменник, педагог, публіцист, який виступав під літературними псевдонімами О.Верниволя, Ф.Горовенко, В.Буркун, Перебендя, О.Хуторянин та ін. Народився на Чернігівщині, у зв'язку з переслідуванням царизмом українських діячів був висланий у Вологду, а потім – Тотьму. Тісно зійшовся з національними українськими діячами Галичини. У 1872 році повернувся до Києва. Автор ґрунтовної біографії Шевченка «Тарас Шевченко – Грушівський», був одним з фундаторів Літературного товариства ім. Т. Шевченка у Львові (1873), а пізніше – ініціатором перетворення його у Наукове товариство ім. Т.Шевченка.

Твори О.Кониського в СРСР знаходились під забороною, а радянське літературознавство відносило його до «буржуазних націоналістів».

Через деякий час семінаристи зібрались видати збірник народних та авторських пісень і 26 січня 1885 р. Богдан Кирчів, брат Павла Кирчіва, згодом священик УГКЦ, написав Олександрові Кониському лист з проханням надіслати до збірника власні й Лисенкові твори. Вже 26 березня 1885 року О. Кониський повідомив: «На сей раз маю до Вас ось яку просьбу, я написав «Молитву» руських дітей, а М. Лисенко завів її на ноти і придбав дуже добру музику, яка дуже всім сподобалась. На лихо, у нас не можна її надрукувати, а, на нашу думку, варто було б той гімн розповсюдити і в селах, і в школах Галичини. Тим-то я післяв «Мо-

БОЖЕ, ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ...

Дорога редакціє!

Зауважили, що в ці дні багато людей співають духовний гімн України, але не всі знають слова й часто співають «Боже великий, єдиний нашу країну храни...» А коли робиш зауваження, що треба не «нашу не країну», а «нам Україну», то дехто навіть ображається й каже: «А хіба не все одно?» То чи не могли б ви надрукувати слова цього дуже значущого сьогодні для українства всього світу гімну й коротку його історію?

З вдячністю,
молитовна група «Матері у молитві»
при Українській католицькій церкві Святого Юра в Нью-Йорку

У ці дні священики українських церков стоять разом зі своїм народом на Майдані

литву» з нотами до високоповажного Володимира Шухевича, просячи його поради, як би то надрукувати, щоби «Молитва» була надрукована ще в маї. Хотів би знати думку Шухевича, Вахнянина та інших композиторів, жду Вашої відповіді. Ваш щирий Перебендя».

МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ

Боже великий, єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням
Ти її осіни.
Світлом науки і знання
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю,
Ти нас, Боже, зрости.
Молимося, Боже єдиний,
Нам Україну храни,
Всі свої ласки-щедроти
Ти на люд наш зверни.
Дай йому волю,
дай йому долю,
Дай доброго світу,
Щастя дай, Боже, народу
І многая, многая літа.

Володимир Шухевич незадовго відповів: «Твір прекрасний, але для дітей трудний. Я

і Вахнянин пробували вчити зі своїми учнями, але трудно...» Й попросив передати Миколі Лисенку, щоб зробив полегшений варіант, «а як ні, то й так піде». Лисенко чомусь не зважив на ці «побажання». І вже 29 травня 1885 р. В. Шухевич повідомляє: «Молитву» передав для літографа, скоро буде готова...»

Отже, єдиний лисенківський релігійний твір на авторський текст можна датувати лютиμβерезнем 1885 року. По смерті М. Лисенка з'являються його нові хоріві версії. М. Юрченко у виданні «Микола Лисенко. Релігійні твори» подає три з них, найвідоміші, з різними текстовими варіантами: аранжування В. Матюка, К. Стеценка та О. Кошиця. З моменту його створення текст неодноразово редагувався. Так, у первинному, авторському варіанті цієї української пісні-молитви (в другому рядку) вжито «Русь Україну храни», в прочитанні ж К. Стеценка – «нашу Вкраїну храни», а О. Кошиця – «нам Україну храни». Остання версія набула найбільшого поширення.

НЕ УБИЙ!

Собор Єпископів Української Православної Церкви в США закликав до діалогу, який повинен стати в Україні позитивним знаком миру і злагоди.

Свою підтримку антиурядовим протестам в Україні й мирному врегулюванню конфлікту висловив Собор єпископів УПЦ у США, в якому, зокрема, наголошується: «Відео– і фотозображення, які знаходяться в соціальних мережах, підкреслюють велику неповагу до святості людської гідності та людського тіла й свободи в Україні.

У цьому світлі переживань, ми нагадуємо всім, що кожна людина несе в собі Богом дану людську гідність та повагу, що завжди повинні бути присутні. Ми поділяємо заклопотаність законодавців

та громадян щодо забезпечення безпекою українських протестувальників, а також співробітників міліції і військовослужбовців у ці часи великої невизначеності та небезпеки.

Перед обличчям цього небезпечного стану, українська нація не повинна наслідувати мораль, яка заснована на таких засадах як «відчайдушні часи вимагають відчайдушних заходів» або «мета виправдовується засобами». У зв'язку з цим, діалог повинен переважати і стати позитивним знаком миру, і ми надіємось на те, що обидві сторони – урядові чиновники та лідери української опозиції – за підтримки міжнародного співтовариства прийматимуть сміливі рішення, спрямовані на пошук справедливого і міцного врегулювання конфлікту, який потрібно терміново зупинити...»

ПАПА ФРАНЦИСК: «ОГОРТАЮ МОЛИТВАМИ УКРАЇНУ»

«Огортаю молитвами Україну, зокрема тих, хто втратив своє життя цими днями, та їхні родини. Бажаю, щоб розвивався конструктивний діалог між інституціями та громадянським суспільством, щоб, виключаючи будь-яке застосування насильних дій, у серці кожної людини переважав дух миру та пошук загального добра».

Такі слова сказав Папа Франциск після молитви «Ангел Господній» у неділю, 26 січня 2014 року, промовляючи до десятків тисяч про-

чан, що зібралися на площі Святого Петра у Ватикані, між якими були також представники української громади Риму.

НА ПЕРЕПОНІ ЗНЕВІРИ

Архієпископ Нью-Йоркський, кардинал Тімоті Долан, торкаючись подій в Україні, написав у своєму блозі: «Ми, католики США, не маємо права допустити, щоб ці сміливі українці зневірилися».

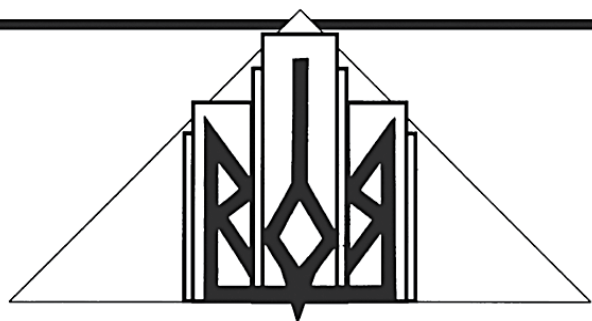
«У серпні минулого року я мав честь брати участь у храмовому святі в соборі УГКЦ у Києві і відчув благоговіння перед молодістю і життєстійкістю Церкви, яка голодувала, зазнавала тиску, перебувала в ув'язненні, піддавалася тортурам, переслідуванням і мукам Гітлером, Сталінін та іншими, – написав архієпископ Тімоті Долан у своєму блозі. – Разом з тисячами інших я славив Бога за очевидну нову весну, коли демократія, права людини й релігійна свобода розквітла в Україні.

Ті літні надії тепер стали такими холодними, як цей зимовий день у Нью-Йорку. Те, що почалося як надихаючий, молитовний, мирний, сильний протест, подвоєний

рухом Євромайдану, що відрізнявся молитвами і співами, очолюваними юдейським, православним і католицьким духовенством, стало брутальним і огидним, з урядовими головорізами, яким приносить задоволення можливість бити кийками й нищити сотні тисяч українських патріотів, а репресивні закони були швидко прийняті, щоб придушити свободу. Ми, католики Сполучених Штатів, не маємо права дозволити зневіритися цим сміливим українцям, чия вірність своїм релігійним переконанням пережила тюрем, вогонь і мечі. Вони заслуговують наших голосів і наших молитов. Ми також, будучи американськими громадянами, повинні закликати наш уряд підтримувати їх».

Єпископ Стемфордський (штат Коннектикут) Павло Хомницький подякував кардиналу Долану за моральну й молитовну підтримку української Церкви й народу України.

Сторінку підготувала
Леся Клокун

SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Співка

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from 4.50% APR*
Car Loans from 0.99% APR*
Second Mortgage Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs
Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевлаштування (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шостої років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

**КОЛЕКТИВ РЕДАКЦІЇ «НОВОЇ ГАЗЕТИ»
ВИСЛОВАЮЄ ГЛИБОКЕ СПІВЧУТТЯ
УПРАВЛІТЕЛЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
В НЬЮ-ЙОРКУ АНДРІЮ ЛАСТОВЕЦЬКОМУ
З ПРИВОДУ ТЯЖКОЇ ВТРАТИ –
СМЕРТІ ДРУЖИНИ ТЕОДОЗІЇ,
ЯКА ВІДІЙШЛА У ЗАСВІТІ 22 СІЧНЯ.**

ВІЧНА ІЇ ПАМ'ЯТЬ!

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

22 січня у Нью-Йорку відійшла у вічність блаженної пам'яті Теодозія Ластовецька (в дівоцтві Турчан)

Вона народилася в період страхотливого лихоліття Другої світової війни в місті Бучач на Тернопільщині й пережила всі тривоги й випробування свого покоління. Родину, в якій крім Дозі було ще двоє братів та сестра, забрали на каторжні роботи до Німеччини, однак у травні 1950 року їй подалося прибути до Америки. У небагатій, але гостинній оселі Турчанів знаходили прихисток чимало українських інтелігентів, які потім стали гордістю української Америки. «В тісноті, але від щирого серця», – ці слова, які нерідко повторювала мама, запали в душу Теодозії на все життя й вона також завжди була щедрою на любов та дружбу.

Активна пластунка, належала до пластового куреня «Перші стежі», з 1970-го року входила до станичної старшини. Тут, у пластовому середовищі Теодозія зустріла й свою долю – чоловіка Андрія Ластовецького.

Вірність була її визначальною рисою: віддана пластунка, віддана дружина, віддана своїй професії – 40 років працювала в лабораторії мікробіології Beeckman Hospital. Віддана пісні – була довголітньою учасницею хору «Думка», хору ім. Андрія Шептицького, співала в церковному хорі церкви Святого Юра.

Лихо прийшло в родину несподівано. Останні три дні її життя перевернули й усе життя її чоловіка Андрія Ласто-

вецького, який до останнього моменту тримав руку дружини в своїй руці, молився й благав Всевишнього, щоб сталося диво. Він не вірив і не хотів вірити, що може бути інакше, але одна добра душа (потім він назве її своєю сестрою) порадила тієї останньої, третьої ночі не йти зі шпиталю додому – воістину друзі пізнаються в біді – й та ніч осиротила його назавжди. Друзі воістину пізнаються в біді – особисто я, розмовляючи з паном Ластовецьким, відкривав для себе дедалі нові й нові позитиви високодуховної людини.

Прощання з Теодозією Ластовецькою було велелюдним і болісним: величаво співав хор «Думка» під диригуванням Василя Гречинського, парох церкви Святого Юра, ігумен ЧСВВ о. Вернард Панчук разом з о. Петром Шишкою і співачкою Анною Бачинською відправили панахиду, проводжаючи пані Теодозію до небесної батьківщини, на вічну ватру.

Останнім прихистком Теодозії Ластовецької став цвинтар Святого Духу в Нью-Йорку. Нехай же пухом їй буде американська земля!

**Народний артист України Іван Бернацький
та артисти Української Драматичної студії
в Нью-Йорку**

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVA.GAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVA.GAZETA.INFO
Ціна договірної

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenyny.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON :

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE :

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

